

Sakoptās sētās jaunas putnu mājiņas

Alsungas dienas centrā ģimenes ar bērniem siltajā 4. maija pēcpusdienā taisīja un rotāja putnu būrišus, kurus katrs pēc tam varēja izlikt dārzā, dodot spārnaiņiem jaunu vietu, kur apmesties.

Alsungas dienas centra darbnīcā taisīt putnu būrišus ieradušās ģimenes. Attēlā Viesturs Alkšņuzariņš ar bērniem Oliveru un Odriju.

Tāda darbnīca rīkota pirmo reizi, stāsta centra vadītāja Lāsma Ungurjana: „Katru gadu ar kādām aktivitātēm iesaistāmies Lebedika svētkos, taču šogad piedalīties nevajadzēs, tāpēc par pašvaldības atvēlēto naudu sarīkojam

darbnīcu. Laika apstākļi lutina – diena patiešām izdevusies! Materiālus desmit putnu būrišiem palīdzēja sagatavot galdnieks Pēteris Muceniņš. Atliek tos tikai sanāgot kopā. Esam padomājuši gan par darbarīkiem, gan to, kā izrotāt.

Tie, kas būrišus sanāgojuši, var tos apgleznot un nest mājās. Tā kā neseni bija Lielā talka, sētas visiem ir sakoptas un gaida, kad tiks iekārtotas arī mājiņas putniņiem.”

Amandas Gustovskas teksts un foto

Ko Eiropa var dot mums, ko mēs Eiropai

Tajā piedalīsies

- Ināra Mūrniece (Nacionālā apvienība),
- Edgars Putra (Apvienotais saraksts),
- Jānis Lazdāns (Jaunā Vienotība),
- Anna Poindere (Zaļo un Zemnieku savienība),
- Artis Pabriks (Latvijas attīstībai).

10. maijā 15.00 Kuldīgas Mākslas nama 3. stāvā

(1905. gada ielā 6) notiks biedrības Kursas raksti un laikraksta Kurzemnieks kopīgi rīkotā

Eiropas Parlamenta deputātu kandidātu diskusija.

Aicināti visi interesenti!

Pirms Mātes dienas – saruna ar piecu bērnu mammu un piecu mazzbērnu vecmāmiņu **Janu Aniņu.**

➔ 11. lpp.

Ventavas kormeistare **Mārīte Vāvera:** „Pēc dažām izdziedātām stundām tu ej mājās tik uzlādēts un pilns pozitīvas enerģijas!”

➔ 5. lpp.

Rīt – Skrundas svētki. Kāds ir pilsētas attīstības potenciāls?

➔ 2. un 14. lpp.

Novada skolu divpadsmitie: **KMHZV.**

➔ 7. lpp.

Sicīlijas ceļojuma piezīmes.

➔ 8.–9. lpp.

Kuldīgas senioru skolai Mepenes Tautas augstskola no Vācijas **dāvā datorus.**

➔ 4. lpp.

Otrdien, 14. maijā:

- Eiropas dienā uzvelk buras.
- Personība: Daiga Mellere.
- Kas uztrauc kabilniekus.
- Žurnāliste Līga Blaua par slavenībām.
- Kur labāka pārtika?
- Hokejam jūt līdzīgi arī Kuldīgā.

8. JŪNIJS – EIROPAS PARLAMENTA VĒLĒŠANAS

Nākotni varam ietekmēt balsojot

Rēzija Kudore, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 12. klases skolniece:

– Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi balsot ikvienam jaunietim, kas sasniedzis 18 gadus. Tā mums dota iespēja paust savu viedokli un intereses, tādēļ ir būtiski Eiropas Parlamentam izvēlēties pareizos pārstāvjus, kas spēs cilvēkos ieklausīties un arī Latvijas nākotni padarīt spožāku ne tikai iekšējai labklājībai, bet arī ārējām attiecībām ar citām Eiropas Savienības valstīm. Eiropas Parlamentam ir liela nozīme mūsu izglītībā, vidē, nodarbinātības jautājumos, tādēļ ir svarīgi neatdot lēmumu citu rokās.

Es 8. jūnijā došos balsot, jo vēlos, lai manas vērtības tiktu sadzirdētas. Iesaku ikvienam padziļināti izpētīt deputātu kandidātu vērtības, prioritātes un viedokli, jo tikai tā spēsim izvēlēties pareizos cilvēkus, kuri pieņems svarīgus lēmumus un ietekmēs arī mūsu ikdienu. Ir būtiski, ka jaunieši sargā un aizstāv demokrātiju un tās procesus, jo tā arī mēs veidojam labāku nākotni. Ja nebalsosim, ļausim mūsu dzīvi ietekmēt citiem. Ir jānovērtē, ka mums dota iespēja balsot un nodrošināt stabilāku nākotni, jo citur cilvēkiem pat netiek dota iespēja savu viedokli vai intereses paust. Ja mūsu labklājība ir mūsu pašu rokās, kādēļ to neizmanto? Neļaujiet citiem lemt savā vietā!

REDZĒJUMS

Vai viegli uz ceļa kļūt rupjam?

Daina Tafelberga

Maija sākumā Saeima pieņēma grozījumus Ceļu satiksmes likumā, ar kuriem palielināts sods par rupjiem atļautā braukšanas ātruma pārkāpumiem. Pārdomas raisa tas, ka dažviet plašsaziņas līdzekļos virsrakstā teikts: „Nepatīkamas ziņas pilnīgi visiem autovadītājiem!” Saprotams, ka tādi triki tiek izmantoti tāpēc, lai pievērstu uzmanību, pareizāk sakot, ieintriģētu, un lai rakstu izlasītu vairāk cilvēku. Savā ziņā tas labi, jo izglīto un pievērs uzmanību ceļu satiksmes noteikumiem, kuru neievērošana ir galvenais iemesls tam, ka notiek daudz negadījumu, tai skaitā ļoti smagi.

„Jaunās izmaiņas likumā vērstas galvenokārt pret pārmēru ātriem un agresīviem braucējiem.”

Galū galā nezināšana no atbildības neatbrīvo. Saprotams arī tas, ka bargāks sods jau nu tiešām nav nekā patīkams. Lai gan teikts, ka „pie milzīga soda turpmāk varēs tikt ļoti viegli”, tas būs par rupjiem pārkāpumiem.

Lūk, tas arī ir man nesaprotamais. Kas liek autovadītājam uz ceļa būt rupjam? Aplami, dažādi tulkojami vai pat neizpildāmi satiksmes noteikumi? Nepareizi izliktas ceļa zīmes? Jā, Kuldīgā tādas dažviet ir – ja

brauktu pēc noteikumiem, varētu rasties konflikts. Taču tie ir sākumi, jo jaunās izmaiņas likumā vērstas galvenokārt pret pārmēru ātriem un agresīviem braucējiem.

Piemēram, par ātruma pārsniegšanu no 61 līdz 70 km/h naudas sods dubultots (turpmāk 720–960 eiro), bet aizliegums izmantot vadīšanas tiesības pagarināts līdz deviņiem mēnešiem. Ja šāds pārkāpums izdarīts apdzīvotā vietā, sods būs no 1040 līdz 1400 eiro (pašlaik 540–680 eiro) un tiesības varēs atņemt uz gadu. Savukārt, ja ātrums pārsniegts par vairāk nekā 70 km/h, sods palielināts līdz 2000 eiro ar iespējamību, ka pie stūres sēsties nebūs ļauts trīs gadus.

Kuldīgā pie bargā soda tiešām varēs tikt viegli, jo daudzviet jāievēro 30 km/h. Un nav saprotams, kāpēc, piemēram, pa Mucenieku ielu, kur ik pa nelielam attālumam ir gājēju pāreja un atrodas skola, kādam būtu jātriecas ar vairāk nekā 100 km/h.

Pēc ziņām, ko Kurzemniekam sniedz Valsts policija, mūspusē šogad kādi pieci tik agresīvi braucēji noķerti: Skrundas pusē uz Liepājas–Rīgas šosejas un Īvandē uz Kuldīgas–Jūrkalnes ceļa. Skaidrā prātā, visticamāk, caurbraucēji nebija, jo steidzīgākais atļauto ātrumu pārsniedza par 60 km/h neapdzīvotā vietā. Viens kuldīdznieks nesen pa Planīcas ielu dzērumā triecās ar 90 km/h. Taču šie fakti neuzrāda patieso ainu, jo policija nevar vienlaikus būt uz visiem ceļiem, bet radaru mums nav.

TRĪS PAR VIENU

Nedēļas nogalē Skrundā notiks tradicionālie Pilsētas svētki. Kā saredzat kādreizējā novada centra iekļaušanos Kuldīgas novada attīstībā?

VĒSTURE UN ĢEOGRĀFISKAIS IZDEVĪGUMS

1. Nellija Kleinberga, kādreizējā Skrundas novada vadītāja, tagad Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietniece:

– Skrundas iekļaušanās Kuldīgas novada attīstībā notikusi pamazām. Varēja gaidīt lielāku sabiedrisko aktivitāti, kā tas ir Alsungas pusē, kur iedzīvotāji darbojas nevalstiskās organizācijās, lai paši savu dzīves vidi padarītu interesantāku. Skrunda tā kā iepauzē, tomēr cerību asni jau redzami. Tiek veidota uzņēmēju biedrība – tas varētu būt pamats, lai iekustinātu sabiedrību dibināt arī citas organizācijas, piemēram, Skrundas kā bijušā novada pilnveidē vai citā virzienā. Tas attiecas gan uz pilsētu, gan lauku teritoriju, kas gar Ventas labo krastu ir diezgan izkaisīta.

Uzskatu, ka Skrunda joprojām ir Latvijas jaunākā pilsēta, jo tās četras, kas dibinātas vēlāk, ir tikai tādi mākslīgi veidojumi Pierīgā, kas šim statusam atbilst tikai pēc infrastruktūras, bet ne pēc saturā. Turklāt Skrunda viena no pirmajām Kurzemē Pilsētas svētkus iedibināja tik agri –

tie būtībā sākās jau 1994. gadā ar festivālu *Roks pret militarismu*, kas pulcēja simtiem cilvēku no visas Latvijas. Pilsētas statusu tai piešķīra divus gadus vēlāk.

Runājot par pārvaldību pēc administratīvās reformas, jāatzīst, ka diezgan labi tiek izmantota komunikācija sociālajos medijos. Tāpat joprojām cilvēki zvina man, lai pārrunātu kādu jautājumu, tikšanās ar iedzīvotājiem pēdējā laikā kļuvas konstruktīvākas.

Mazliet skumji, ka gadu gaitā zudusi tradīcija godināt tieši Skrundas novadniekus, kuru vārds un darbi izskanējuši tālāk. Kādreizējās slavenības ir aizgājušas, bet nāk jaunie – teātri, mūzikā. Viņi neaizmirst par piederību Skrundai, un tas pilsētas atpazīstamībai ir svarīgi. Arī nākotnē jā saglabā šīs vietas vēsturiskā nozīme, jo pagājušajā gadsimtā te bija valstisku notikumu krustceļi un sākās Latvijas atbrīvošana. Vēl jāņem vērā, ka Skrunda atrodas ģeogrāfiski izdevīgā vietā, un to noteikti var izmantot loģistikas centra attīstībai.

TRADĪCIJAS SAGLABĀTAS

2. Ivars Grundmanis, Rudbāržu pagasta uzņēmējs, viesu nama *Kamenes* īpašnieks:

– Uz Skrundas vietu Kuldīgas novada kontekstā skatos rezervēti. Esmu dzimis un audzis aizputnieks, uzņēmējdarbību attīstījis Rudbāržos, kur savulaik biju deputāts. Tie 12 gadi kādreizējā Skrundas novada domē bija tāds izaicinājumu laiks, kad pie vietējās attīstības strādājām. Tagad esmu no tā prom un būtībā ar dzīvi Skrundā neesmu saistīts. Par pašvaldībā notiekošo neinteresējos, daudz nezinu,

IESPĒJAS IR LIELAS

3. Rimants Safonovs, Kuldīgas novada domes izpilddirektors:

– 2021. gadā Skrunda oficiāli apvienojusies ar Kuldīgas novadu, taču dzīvē šīs attiecības vēl turpina veidoties. Sadarbība ir nepārtraukta, un pie tās jāstrādā, tai jābūt apbūvētai. Iedzīvotāju sapulcēs uzklusām un sadzirdam, ko cilvēki saka, un meklējam veidus, kā sadzirdēto īstenot. Nepaies ilgs laiks, kad arī Skrundā tiks realizēts arvien vairāk projektu, iedzīvotāju ieceru, un pilsēta kļūs pamanāmāka, jo nenoliedzami to ir pelnījusi.

Pašvaldība Skrundai pievērs pastiprinātu uzmanību – ir aizsāktas jaunas ieceres, izsludināti iepirkumi, sāka projektēšana. Tiks atjaunotas pamatskolas* telpas, labiekārtots skolas stadions, būvēta jauna katlumāja un notekūdeņu sistēma, tiks pārstartēta tirgus darbība, attīstīta infrastruktūra pilsētā un tur, kur ir potenciāls uzņēmējdarbībai.

Skrundai ir Rīgas–Liepājas šoseja un dzelzceļš, ērta izeja uz ostām un blakus

tāpēc par virzību grūti spriest.

Mani priecē pilsētas šībrīža vadība, un izskatās, ka saimniecība tiek labi pārziņāta un uzturēta. Manuprāt, Skrunda ir novadā iekļāvusies, saglabājot savas tradīcijas. Joprojām ir Pilsētas svētki ar interesantu programmu, un tos noteikti apmeklēšu. Nesen – trīs gadus pēc apvienošanās – pirmoreiz tika saaicināti uzņēmēji arī no tuvējiem pagastiem, lai apspriestu ieceres. Šo to jaunu uzzināju, bet manā dzīvē tas neko nemaina. Pārsvārā katrs strādā par sevi.

esošo Lietuvu. Ceļi var kalpot par labu loģistikas vai tūrisma dzīslu. Skrunda no pagasti ap to var nekustamos īpašumus piedāvāt investīcijām un jaunam dzīvojamajam fondam. Skrunda atrodas krustojumā, no kura var sākties visa Kuldīgas novada iepazīšana. Tāpat kā Latvija nav tikai Rīga, tā arī Kuldīgas novads nav tikai Kuldīga. Pagaidām ekonomiski lielāko pienesumu dod Kuldīga, bet Skrunda ir mūsu novada otrā pilsēta, kurai ir tādas priekšrocības, kādu Kuldīgai nekad nav bijis un nebūs.

Ļoti nozīmīgi ir iedzīvotāji un tas, vai viņi paši tic tam, ka Skrundā var notikt lielas lietas. Tostarp ir svarīgi, ka, cienot mantojumu, viņi ir atvērti uzņemt arī kaut ko jaunu: iedzīvotājus, iniciatīvas, uzņēmumus. Mums savā novadā uz kaimiņu jāskatās nevis kā uz konkurentu, bet kā uz sadarbības partneri, jo kopā varam izdarīt vairāk un strādāt jaudīgi.

* No šī rudens vidusskolas vairs nebūs.

Daina Tafelberga

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kas jauns Digitālo inovāciju centrā

Artis Gustovskis,
Kuldīgas Digitālo inovāciju
centra vadītājs

RADA RĪKU, KAS NOTEIKS
CILVĒKA REAKCIJU

Pašlaik beidzas divi projekti. Viens ir SIA ZZ *Dats* un Rīgas Tehniskās universitātes projekts – ceļu uzturēšana ziemā ar mākslīgā intelekta palīdzību. Kad snieg un rodas apledojums, pie ceļiem izvietotās meteostacijas, novērošanas kameras un citi datu avoti situāciju automātiski fiksēs, lai izlemtu – ceļu tīrīt vai kaisīt. Otrs ir projekts kopā ar uzņēmumiem *Jāņa sēta* un *Vividly Urban*: top datos balstīts plānošanas rīks. Tas pašvaldībai ļaus labāk plānot ilgtspējīgu mobilitāti*, vienlaikus palīdzot transporta radīto CO₂

piesārņojumu samazināt līdz pat 40%.

Strādājam pie diviem jauniem projektiem. Viens ir mākslīgā intelekta ieviešana uzņēmējdarbībā. Otrs kopā ar igauņiem palīdzēs vairot iedzīvotāju labbūtnību, testējot pilsētā jaunus objektus. Tās būs virtuālās realitātes brilles: uzliekot un pieslēdzot tās pie galvas, brilles ļaus objektīvi novērtēt, ko cilvēks domā, skatoties uz jauniem, vizualizētiem objektiem. Zinātnieki no Tallinas Universitātes kopā ar Kuldīgas pašvaldību pēta, kā šo rīku ieviest šeit un Igaunijas pilsētā Narvā. Ar to pašvaldība varēs izvērtēt, kuru ieceri konkrētā vietā iedzīvotāji uzskatītu par labāku. Ja pašvaldībai ir vairākas idejas, kā atjaunot un izmantot, piemēram, *Vulkāna* teritoriju, tad cilvēks ar šīm brillēm redz, kā trīs dimensiju objekti tur izskatītos. Kad cilvēks tos ierauga, sensori reaģē un pasaka, kā viņš jūtas. Tad var izdarīt kopsavilkumu, kā uz tiem reaģējusi lielākā daļa.

Šāds rīks veidots ar mērķi iegūt patiesus datus, jo bieži vien, izpildot aptaujas anketas par kādām iecerēm, iedzīvotāji nepasaka, ko domā īstenībā, vai arī nemaz nezina, kā tas varētu izskatīties, jo nav nekāda priekšstata. Pie šī projekta strādāsim līdz vasaras beigām un, ja tas izturēs konkurenci un uzvarēs, sāksim īstenot.

VAR PIETEIKTIES MĀKSLĪGĀ
INTELEKTA MĀCĪBĀM

Tuvākie pasākumi, ko var apmeklēt ikviens, grupu iepriekš piesakot, ir mākslīgā intelekta mācības. Vislielākā atsaucība ir no vairāku pašvaldību darbiniekiem. Viņi piesakās paši, un līdz vasarai nodarbību grafiks jau pilns. Ir bijusi grupa, kas vēlējās apgūt projektu rakstīšanu, grupa, kuru interesēja tas, ko mākslīgais intelekts var paveikt ar skaņu, un arī mārketinga grupa. Mākslīgais intelekts var paveikt ļoti daudz. Kādreiz varēja izveidot nelielu tekstu un bildi, tagad tas var radīt gatavas mājaslapas, blogus un citas lietas. Cilvēkam atliek ierakstīt informāciju, kā viņš vēlas, lai tas izskatītos un darbotos.

Izmēģinām visus trīs mākslīgā intelekta rīkus: *Open AI*, *Gemini* un *Microsoft Copilot*. Nodarbības vadu es un projektu vadītājs Toms Girvaitis. Jāuzsver, ka tās ir praktiskas nodarbības, kurās teoriju nemācām. Katrs darbojas ar savu portatīvo datoru, un kopā testējam dažādas iespējas. Arī paši nepārtraukti mācāmies. Latvijā tiek sagatavoti ļoti apjomīgi kursi par mākslīgo intelektu. Tā būs kā digitālā akadēmija trīs grupām: jebkuram iedzīvotājam, uzņēmējiem un pašvaldības darbiniekiem.

* Cilvēku un transporta plūsmu

LASĪTĀJS NEMIERĀ

Dārzi vēl pārāk slapji

Vairāki lasītāji sūdzas, ka Virkas ielas dārzi Kuldīgā mirkstot ūdenī, un bažas radot tas, vai cilvēki spēs tur šopavas ar ko iesēt.

Kuldīgas novada pašvaldības vides pārvaldības daļas vadītājs Andris Megnis atbild: „Meistaru ielas galā caurteka bija ciet un noplūdusi visai liela teritorija. *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* caurteku atsedza un plūsmu atjaunoja. Bet tas tika izdarīts jau martā. Iespējams, ir vēl kāda cita vaina. No būvdarbiem Lapegļu ielā ietekmei uz dārziņiem nevajadzētu būt. Dārza teritorijā iekšējie grāvji gan ir katastrofālā stāvoklī – neviens tos tur nav atjaunojis. Pie tiem sabūvētas mājiņas, un, ja gribētu grāvjus atjaunot, šo būvju dēļ to nevarētu izdarīt.”

Inta Jansone
Andra Megņa arhīva foto

Virkas ielas mazdārziņos, par kuriem cilvēki sūdzas, ka tie ir pārāk slapji, *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* situāciju apskatījuši jau februārī, un martā attīrīta caurteka.

NUMURA CITĀTS

„Daba ikvienai sievietei devusi mātes instinktus, bet neviena nepiedzimst par gatavu mammu, vīramāti, vecmāti. Ļoti daudz jāmacās, jāstrādā ar sevi, jo no malas neviens spēku neiedos,” saka daudz bērnu māmiņa Jana Aniņa. Par viņu lasiet 11. lpp.!

Ineses Slūkas zīmējums

Gaidām arī jūsu ziņu!
To izdarīt ir vienkārši –
portāla
www.kurzemnieks.lv
labajā stūrī jāuzspiež uz
ikonas **lesniegt ziņu.**

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Svētdien Mātes diena. Vai to svinat?
Kā mammu pārsteidzat?

Zane Junga, kuldīdzniece:

– Jā, svinu. Ja esam vienā pilsētā, pārsteidzu, uztaiso brokastis. Pārsteigšu arī šogad, bet atklāt nevaru – ja nu viņa izlasa? No bērnības atmiņā palicis, kā mēs ar māsu mammai taisījām brokastis, kafiju piensām gultā. Kad mācījās sākumskolā, mamma reiz jau bija pamodusies un nevarēja sagaidīt, kad tās brokastis beidzot nesīs. Kad dzirdēja, ka nākam istabā, viņa izlikās, ka vēl guļ. To, ka negulēja, uzzināju tikai pāris gadu vēlāk. Skolas laikā šie svētki vienmēr svinēti ar Māmiņdienas koncertu, pašu rakstītiem dzejoļiem, paštaisiem apsveikumiem. Tagad, redzot, ka bērnu ratiņus šajā dienā pa pilsētu stumj tēti, priecājos, ka viņi mammām iedod brīvdienu.

Ance Tāfelberga, kuldīdzniece:

– Māmiņdienā, protams, mammu apsveicu. Viņai patīk dārzā stādīt dažādas puķes, tāpēc parasti uzdāvinu kādu stādiņu. Agrāk, ja nebiju mājās, pārsteidzu, piezvanot vai negaidīti atbraucot ciemos. Arī mans dēliņš mani jau sveic Māmiņdienā, un 15. maijā būs jāiet uz koncertu Kuldīgas kultūras centrā.

Brigita Alsviķe, strādā Kuldīgas slimnīcā:

– Man svētku sajūta ir. Sveicu savu māmiņu ar daudz, daudz pavasara ziediem: tulpēm, narcisēm. Viņa jau zina, ka puķes var sagaidīt. Brālis katru gadu pa pastu sūta apsveikumu. Viņu gan grūti pierunāt šai dienā izbraukt uz kādu pasākumu. Mamma man ir mīļa, klusa un ļoti saimnieciska. Svētku dienās, tostarp Māmiņdienā, viņa vienmēr pagatavo ko jaunu – viņai drīz būs 70, bet patīk eksperimentēt ar garšām. Biežāk uz galda ir pildītas karbonādes. Viņa ir pavāre, un arī es esmu pavāre jau ceturtajā paaudzē.

Ieva Medniece, skrundeniece:

– Mana mamma, māsa un brālis dzīvo Cēsīs, bet es Kuldīgā. Visi kopā attālināti noorganizējam mammai puķes, konfekšu kastī vai arī, ja esam kopā, agri no rīta pieceļamies un aizbraucam viņu pārsteigt. Katru gadu cenšos dāvināt citādus ziedus.

Tā kā viņai ir dārziņš un patīk ko iestādīt dobītē, tur zied dažādas rozes. Bērnībā esmu viņu iepriecinājusi, uzstājoties Māmiņdienas koncertos. Reiz sākumskolā man pat bija jādzied solo, un, kad ieraudzīju mammu ar asarām acīs, vairs nevarēju padziedāt, jo arī man acīs bija asaras. Mani bērni mani pārsteidz ar brokastīm. Vienam ir pieci gadi, otram piecpadsmit, abi rosās pa virtuvi un sagatavo ko garšīgu, uztaisa kafiju.

Diāna Dzintara, skolniece:

– Mamma man ir jauka, izpalīdzīga un centīga, dažreiz arī norāj, bet tas ir pelnīti. Katru gadu gan es, gan brālis apsveicam ar paštaisiem kartītēm, ziediem un jauku izturēšanos. Dažreiz kopā apmeklējam kādu pasākumu. Kad biju mazāka, skolā esmu dziedājusi Māmiņdienas koncertos. Tas gan bija sen, bet atceros, ka mamma bija aizkustināta. Šogad, šķiet, tāda koncerta nebūs.

Skaidrīte Fidlere, vārmeniece:

– Jā, bērni šogad brauks ciemos. Man ir divi bērni un trīs mazbērni. Viņi parasti sveic ar pašu izvēlētiem ziediem. Ir ļoti patīkami, ka atnāk apsveikt. Šādi svētki, cik zinu, atkal parādījušies nesen. Agrāk arī kā Māmiņdienu svinējām 8. martu. Šajā dienā ir iznācis aiziet uz koncertiem Vārmes pamatskolā. Es savus bērnus, mazbērnus vienmēr cienāju ar ko gardu. Jau gatavojos – veikalā pērku kūku.

Amanda Gustovska, Lailas Liepiņas foto

Godina izcilākos skolēnus

Kuldīgas novada domes priekšsēde Inese Astaševska svinīgā pieņemšanā pateikusi paldies 74 izcilākajiem skolu audzēkņiem. Dāvanā no pašvaldības viņi saņēma ne vien ziedus, svētku koncertu un kūku, bet arī tūrisma attīstības centra jauno dāvanu karti, ar kuru sevi var iepriecināt vairāk nekā 50 novada uzņēmumos.

Pašvaldība tradicionāli godina tos skolēnus, kuriem ir augsti sasniegumi novada, valsts un starptautiskajās mācību priekšmetu olimpiādēs, zinātniski pētniecisko darbu lasījumos, publiskās runas konkursos, arī tos, kuri ir aktīvi un radoši sabiedriskajā darbībā, popularizē skolas un novada vārdu.

Pēc apsveikumiem uz skatuves kāpa *X faktora* uzvarētāja Emilija Bērziņa un uzstāšanos beidza ar savu debijas dziesmu *Sirds pelnos*, kas viņas dzīvi mainījusi. Jauniete ar humoru sacīja, ka viņa ir izcila vismaz *Muzikālajā bankā*, ja ne matemātikā, un aicināja skolēnus uzdrīkstēties vairāk, jo vienmēr ir, kur doties tālāk.

I. Zeberīņa Kuldīgas pamatskolas 6. klases skolniece Nikola Matisone atzina, ka jūtas par sevi lepna. Viņa sumināta gan par labām sekmēm, gan aktīvu dalību līdzpārvaldē. Mamma Inta Matisone sacīja: „Jūtos bezgala lepna par meitu. Varbūt ir pēdējais laiks novērtēt. Šodien man zuda neticība, ka varbūt meitai vienkārši veicas. Laikam tas tomēr ir bērns un skolotāju ieguldītā darba rezultāts.”

Vārmes pamatskolas audzēknis Markuss Mortukāns pieņemšanā pie domes priekšsēdes bija otro reizi: „Es ļoti cenšos, daudz mācos, visur piedalos. Un tas ir novērtēts.” Direktore Dace Kalniņa uzsvēra, ka abi apbalvotie vārumnieki – gan Rūta Krūmiņa, gan M. Mortukāns – ir skolas lepnums. Viņi esot ļoti aktīvi: darbojas skolēnu līdzpārvaldē, bijuši galvenie programmas *Erasmus+* projekta realizētāji, dzied, dejo un labi mēcās. Rūta devusies gandrīz uz visām mācību priekšmetu olimpiādēm un līdz godalgotām vietām pietrūcis tikai nedaudz.

Lāsma Veigelte

Pasākumā sumināti

- Alsungas mūzikas skolā – Adelīna Ragže, Sintija Lukševica
- Alsungas pamatskolā – Elisona Brūkle, Andris Vanags
- Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā – Mārtiņš Alījevs, Bernards Grundmanis
- E. Vignera Kuldīgas mūzikas skolā – Kristiāna Vāvera, Ralfs Birze
- Ēdoles pamatskolā – Alise Madara Mikucka, Kristers Zvaigzne
- I. Zeberīņa Kuldīgas pamatskolā – Magnuss Petrauskis, Nikola Matisone, Klāvs Tiltiņš, Gvido Montvids, Markuss Karlsons, Matejs Pētersons, Raivis Aniss
- Z.A. Meierovica Kabiles pamatskolā – Estere Oliņa, Toms Dembovskis
- Kuldīgas Centra vidusskolā – Kristers Gelzis, Ralfs Vīgants, Raivis Vjakska, Ailiņa Garoza, Laura Vanaga, Paula Kleinhofa, Mārtiņš Bubinduss, Katrīna Stjopočkina, Alise Grīnberga, Rūdolfs Valdmanis
- Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā – Ance Lagzdiņa, Laura Strazdiņa, Elizabete Enija Bravļanska, Šarlote Šlegelmilha, Marta Kārklīņa
- Kuldīgas mākslas skolā – Estere Eglīte, Madara Šteinberga
- Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā – Everita Tone, Ūģis Knops, Elza Gaņģe
- Kuldīgas Kristīgajā pamatskolā – Sofija Upīte, Ernests Komarovskis, Elizabete Pallo, Everts Rožkalns
- Nīkrāces pamatskolā – Laura Miklaševiča
- Skrudas mūzikas skolā – Anna Sofija Skrūzkalne
- Skrudas vidusskolā – Emīlija Behmane, Sabīne Farnaste, Marta Hartmane, Karīna Druvaskalna, Luka Marija Hepnere, Gerda Eida, Ansis Timotejs Ābols, Dāvis Zuntmanis
- Kuldīgas novada sporta skolā – Nils Biģelis, Alise Robežniece
- Turlavas pamatskolā – Emīlija Brasliņa, Melanija Elma Gulbe
- Vārmes pamatskolā – Rūta Krūmiņa, Markuss Mortukāns
- Vilgāles sākumskolā – Emīlija Dūduma, Estere Sejava
- Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā – Gabriels Gorsvāns, Regnārs Gross
- V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā – Keita Gailīte, Rūdolfs Miķelsons, Mērija Anna Mazūre, Undīne Balode, Lelde Migoviča, Gustavs Mellenbergs, Elīna Lelde Tūbele, Una Undīne Bliska, Alise Riekstiņa, Sanija Robežniece, Emīlija Studente

MEDICĪNAS ZIŅAS

Daudz saslimšanu un traumu, ērces un irši neguļ

Par notikumiem stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Līga Vaģele.

2. maijs. Vairāki pacienti ar terapeitiskām sūdzībām ievietoti slimnīcā. Arī bērnus stacionējam: viņiem ir elpceļu saslimšana, sāpes vēderā un citas kaites. Daudz traumu.

3. maijs. Atkal daudz pacientu, vairāki ievietoti slimnīcā. Kāds, kurš smagi savainojis plaukstu un pirkstus, pārvests uz Rīgas Austrumu klīnisko universitātes slimnīcu. Bērnu traumas gūtas sportojot.

4. maijs. Bērnu nodaļā ievietojam trīs: ir augsta temperatūra, sāp vēders, kakls un ausis, ir alerģiska reakcija. Trīs pacienti pēc ērces koduma. Pieaugušajiem ir sirds ritma traucējumi, reibonis, slikta dūša, sāpes vēderā. Dažādas traumas: ribu lūzums, deguna, kājas un pirkstu sasitums.

5. maijs. Vairākiem ir paaugstināts asinsspiediens. Kādam no irša koduma sapampusi plauksta. Daudz pacientu ar traumām – ir ceļa, potītes sasitums, pleca, pirkstu lūzums, nobrāzta pīere. Noņemam ērci. Bērniem ir vemšana, klepus, sāpes vēderā. Jaunietim makšķerējot mugurā iedūries āķis. Sieviete ar dārza šķērēm iegriezusi pirksta galā.

6. maijs. Pacientu daudz: gan bērni, gan pieaugušie. Vairāki ievietoti terapijas nodaļā. Viens tālākai ārstēšanai pārvests uz Stradiņa klīnisko universitātes slimnīcu Rīgā. Dažādas traumas: galvas, potītes, ceļu sasitums, pirkstu lūzums. Bērniem ir elpceļu saslimšana, temperatūra, alerģiska reakcija.

7. maijs. Atkal daudz cilvēku, vairāki jāievieto slimnīcā. Pacientus atved arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests.

8. maijs. Ir kāju, ceļa, potītes un roku pirkstu sasitums, spieķkaula un ribu lūzums, ar nazi un stiklu iegrieztas brūces plauksta locītavā un pirkstos. Terapijas nodaļā ievietojam piecus cilvēkus. Ir sūdzības par sāpēm vēderā, elpas trūkumu, sirds ritma traucējumiem, pneimoniju. Viens cilvēks ar ērces kodumu. Pēdējie apskatīti vienu bērnu.

Pierakstījusi **Inta Jansone**

POLICIJAS ZIŅAS

Pie stūres un ariem reibumā, draugu slēpj un melo

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šerņova.

No 2. līdz 8. maijam Ziemeļkurzemes iecirknī par notikumiem Kuldīgas novadā sākti desmit administratīvā pārkāpuma procesi, tostarp pret mopēdistu bez tiesībām, četriem iereibušiem riteņbraucējiem, vienu elektroskrejriteņa vadītāju un laivotāju. Noticis satiksmes negadījums, un diviem jauniešiem būs jāatbild par drauga slēpšanu no policistiem.

2. maijā 19.50 Kuldīgā, Aizputes ielā, notika sadursme starp automašīnu *BMW* un velosipēdistu, kurš ar traumām aizvests uz slimnīcu. Precīzi apstākļi vēl tiek noskaidroti. Pieķerti divi iereibuši riteņbraucēji: ap 14.00 Ēdolē vīriša izelpā konstatēta 1,13 promiles, bet 14.30 Padurē aizturētajam – 1,46.

4. maijā 20.10 Planīcas ielā vīrietis ar velosipēdu brauca 1,6 promiļu reibumā, bet ap 20.20 Ziedu ielā aizturētajam elektroskrejriteņa vadītājam konstatētas 2,56 promiles. 17.10 pa Planīcas ielu brauca mopēdistis, kuram nebija vadīšanas tiesību. 5. maijā 1.20 likumsargi Ventā ievēroja aizdomīgu airu laivu, kas virzījās lejpus rumbas. Tajā airējās vīrietis 1,47 promiļu reibumā. 6. maijā 10.00 Kabilē pa Skolas ceļu ar velosipēdu brauca vīrietis 1,25 promiļu reibumā.

8. maijā saņemta informācija par nepilngadīgu jauni, kas jau divas dienas atrodas bezvēsts prombūtnē, – 6. maijā devies pie draugiem, pēc tam mājās vairs nav atgriezies un nav devis ziņu. Likumsargi devās uz norādīto adresi, kur sastapa divus jauniešus. Viņi stāstīja, ka draugs ciemos bijis, bet jau iepriekšējā vakarā aizgājis. Teiktais neizklausījās ticami, tāpēc policisti aicināja dzīvokli parādīt. Tur viņi ieraudzīja jauni, kas vēlāk izrādījās pusaudzis, kurš pieteikts kā pazudis. Viņa draugi nosauca citu vārdu, tādējādi likumsargus maldinādami. Pret abiem sākts administratīvais process par nepatiesas liecības sniegšanu.

Pierakstījusi **Daina Tafelberga**

Draudzība starp Kuldīgu un Mepeni

4. maijā Kuldīgas senioru skolas dalībnieces viesos uzņēma Vācijas pilsētas Mepenes Tautas augstskolas pasniedzējus Ziedoni Stutiņu un Jesko Kērberu, kuri ciemkukulī atveduši divus portatīvos datorus.

Z. Stutiņš savulaik Kuldīgā rīkojis ģitāristu nometnes. 12 gadus viņš dzīvo un strādā Vācijas pilsētā Mepenē, kas atrodas 130 kilometru no Brēmenes: „Tā nav augstskola parastajā šī vārda izpratnē, bet ir iestāde, kas nodarbojas ar pieaugušo izglītību. Ik pa laikam tehnika tur maina. Tā kā mums ir ļoti laba sadarbība ar Kuldīgas senioru skolu, labprāt dāvājām divus portatīvos datorus šai organizācijai, lai tā var rakstīt veiksmīgus projektus un darboties arī turpmāk.” Viesis atklāja, ka Mepenes Tautas augstskolai ar Latviju ir deviņi projekti Kuldīgā, Tukumā, Liepājā, Jelgavā: „Parasti saku – man ir sajūta, ka darbā esmu Latviju ļoti labi prezentējis, jo visi grib ar to sadarboties.” Senioru skolas vadītāja Ruta Orlova

piebilda: programmā *Erasmus+* biedrība uzrakstījusi projektu, ka vēlas mācīties pie kolēģiem Mepenē, un šomēnes tiks saņemta atbilde.

J. Kērbers Latvijā viesojās pirmo reizi un *Kurzemniekam* atklāja, ka tālāk par Polijas robežu uz austrumu pusi nav bijis: „Daba te ir līdzīga mūsējai. Ļoti patika Rīga – tur ir tik daudz, ko redzēt! Tukumā iespaidīga bija izstāde par politiski izsūtīto cilvēku vēstulēm uz bērza tāsīm. Tukuma novada tālākizglītības centra radošajā darbnīcā mācījāmies taisīt pastalas.”

22. maijā Kuldīgas senioru skola uzņems 17 ukraiņu jauniešus kopā ar divām audzinātājām no Mepenes.

Intas Jansones teksts un foto

No dziedātāju un darītāju tautas

„Kad Mārīte mani uzaicināja šo pasākumu vadīt, tika piekodināts par viņu un ģimeni nerunāt, skaitļus neminēt, dzeju nelasīt,” ievadot Kuldīgas jauktā kora *Ventava* koncertu, teica tā kormeistares, Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra skolotājas MĀRĪTES VĀVERAS kolēģe Iveta Vēra. Taču tie daudzie ļaudis, kas Darba svētku priekšvakarā pulcējās Kuldīgas kultūras centrā (krēslus vajadzēja sanest vēl), patieso iemeslu zināja, un bija diezgan grūti šos nosacījumus izpildīt.

Mūzikas skolotāja, Kuldīgas jauktā kora *Ventava* kormeistare Mārīte Vāvera (centrā) kopā ar Marutas Rozītes māsu Skaidrīti Starku: „Dziedāšana man nozīmē to pašu, ko citiem, kuri darbdienā vakaros nāk izdziedāt visu, kas dienā, nedēļās, mēnešos sakrājies.” Savas jubilejas koncertā ar ventaviešiem.

CILDINĀŠANA NEPATĪK

„Tā mana 70 gadu jubileja nav nekāds nozīmīgs – šis pasākums domāts par prieku jums,” skaidroja jubilāre. Ventavieši piekrīt: Mārītei cildināšana nepatīk, jo viņa lieki nerunā un ir gatava jebkurā brīdī pašai dziedāt. Kā kormeistare ilgu gadu bijusi *Ventavas* dibinātājas, diriģentes Marutas Rozītes labā roka, bet nu trīs mēnešus stāv Kuldīgas vecākā un lielākā kora priekšā, un pēc tik leģendāras personības aiziešanas mūžībā tas nav viegli.

Koncerts sākās ar Džuzepes Verdi *Vergu kori* no operas *Nabuko*, ko *Ventava* nespēja apgūt atvadu brīdī, bet tagad savīļņojošā izpildījumā tas aizlidoja kā sveiciens bijušajai diriģentei un apliecinājums, ka ventavieši turas.

SIRDS PIEDER LATGALEI

„Nekad neesmu kārojusi būt priekšā – ne korim, ne citam kolektīvam,” atzīst M. Vāvera. „Bet tā likumsakarīgi iznācis tāpat kā viss cits manā dzīvē. Ir sena atziņa: viss notiek tā, kā tam jānotiek. Esmu dzimusi Kuldīgā, bet cēlusies no latgaliešiem. Mani vecāki no Latgales šurp pārcēlās 1947. gadā. Skaitos īstena kuldīdzniece, bet dzimtas sakņu izjūta vēl saglabājusies no bērnības, kad vasaras pavadīju pie mammas māšas netālu no Rāznes ezera. Joprojām mana sirds pieder Latgalei – tur bieži aizbraucu. Daba, valoda, cilvēki – īpašās izjūtas grūti vārdos izteikt. Augu šķirtā ģimenē, bet mīlestības trūkumu neizjūtu – saņēmu vienlīdz no tēva un mātes, jo, lai arī šķīrušies, abi vienmēr bija draudzīgi.”

ALEKŠUPĪTES KRASTĀ

Skolas laika atmiņas saistītas ar dzīvi Kuldīgas centrā, jo līdz aiziešanai uz Ventspils Mūzikas vidusskolu viņa dzīvojusi pilsētas vecākajā ēkā Alekšupītes krastā pie Rātslaukuma. Toreiz tā skaitījies Padomju iela ar tam laikam atbilstošu, diezgan klusu un mierīgu dzīvi. Bērni ziemas vakaros ar ragaviņām droši vizinājušies pa laukumu un ielu, jo satiksme tad nav bijusi liela. Mārīte atceras arī Staļina pieminēto nojaukšanu, lai gan tas noticis paslepus naktī.

LAIMĒJIES AR SKOLOTĀJIEM

„Skolotāji un klasesbiedri vienmēr gadījās tie jaukākie,” ar prieku atceras Mārīte. „Mācījies toreizējā astoņgadīgajā skolā Kalna ielā (tagad Latvijas Universitātes filiālē) pie Ināras Kuršinskas. Pēc tam ļoti daudz vērtīga iemācīja skolotāja Olga Kokina. Vēlāk arodskolā viņa audzināja manus dēlus, sauca mani uz sapulcēm pamācīt. Arī viņa nākusi no Latgales, pazina manus vecākus, tā nu savā ziņā bija radnieciskas izjūtas. Pēc pamatskolas mācījies Kuldīgas 1. vidusskolā, un man bija tā laime būt Heinriha Freimaņa audzināmajā klasē. Viņš bija sporta skolotājs, es ar sportu esmu uz *jūs*, bet kā klases audzinātājs un pedagogs visiem iemācīja pozitīvu un cieņpilnu saskarsmi jebkurā situācijā. Ar viņu un sievas, sporta skolotājas Dzintras Freimanis gādību izveidojās brīnišķīgs klases kolektīvs. Bet visnozīmīgākais devums manā dzīvē gan tiešā, gan netiešā nozīmē ir Marutai Rozītei. Manuprāt, visi, kas kādreiz mācījušies mūzikas skolā, zina Rozītes spār-

noto teicienu: „Nav tāda vārda *nevaru!*” To esmu iegaumējusi uz mūžu.” To Mārīte atkārtoti arī tad, kad jautāju, kur viņa ņem spēku, ja kādreiz grūti rokas pacelt uz augšu.

UN SĀKĀS CEĻŠ MŪZIKĀ

Uz mūzikas skolu Mārīti 1964. gadā aizvedis tēvs, jo bijis muzikāls. Tieši togad M. Rozīte sākusī strādāt par direktori. Mārīte mācījies akordeona klasē un vienlaikus dziedājusi korī, kas vēlāk nosaukts par *Cantus*. Tā jau 60 gadus Mārītes dzīves ceļš saistīts gan ar mūziku, gan pedagogiju. 1971. gadā iestājies Ventspils Mūzikas vidusskolā, un tur četri gadi aizskrējuši nemanot. Tad atgriezies dzimtajā Kuldīgā un sākusī strādāt par pedagogi mūzikas skolā, mācījusi mūziku arī bērnudārzā *Pienenīte*. Tad augstākā pedagogiskā izglītība vēl netika prasīta – to Mārīte ieguvusi vēlāk Liepājas Pedagoģiskajā institūtā. Tikmēr viņa jau dziedājusi M. Rozītes korī *Ventava* un kopā ar to nokārtojusi gala eksāmenu, augstāko izglītību iegūstot mūzikas pedagoges un diriģentes specialitātē.

GRŪTUMA IZLĀDE, ENERĢIJAS UZLĀDE

„Koris man ir ļoti nozīmīgs. Neesmu no senākajiem dziedātājiem un par kormeistari piekritu būt 2007. gadā, kad Rozīte paaicināja, jo iepriekšējie bieži mainījās. Jau tad pateicu: palīdzēšu, bet viņas vietā nekad nebūšu. Tas nemanā nav iespējams! Man ir diriģentes diploms, taču vadošais cilvēks neesmu – esmu izpildītājs. Kad šīgada sākumā Rozīte pēkšņi aizgāja, šo vietu pieņēmu, lai godam

Dziesma un koris spējot Mārītē pamodināt arī vulkānu.

pabeigtu sezonu, bet tikai līdz brīdim, kad nāks jaunā diriģente.

Dziedāt man patīk. Tas man nozīmē to pašu, ko citiem, kas darbdienā vakaros nāk uz kori izdziedāt visu, kas dienā, nedēļās, mēnešos sakrājies. Ikviens ikdienā strādā fiziski vai garīgi nogurdinošu darbu, bet, lai atnāktu uz mēģinājumu, tikai mazliet jāsaņem. Pēc dažām izdziedātām stundām tu ej mājās tik uzlādēts un pilns pozitīvas enerģijas!”

AR DIPLOMU VIEN NEPIETIEK

Šodienas trauksmainajā kontekstā viņas dzīve izskatītos diezgan vienkāršs: darbs skolā, koris, mājas. Vairāk nekā 30 gadus viņa strādā Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā, kur sākusī kā skolotāja, tagad ir arī audzinātāja.

„Mūsu skolā mācās īpaši bērni un strādā īpaši skolotāji. Tiek uzskatīts, ka pēc sešiem gadiem darbavietā jāmaina, lai neiesīkstētu. Es šo normu esmu pārkāpusi vairākkārt. Kāpēc gan kaut kas jāmaina, ja jūties istajā vietā, strādā ar prieku un atdevi? Tikai mainīšanas dēļ? Ar īpašiem bērniem strādāt nav viegli, bet es ar viņiem saprotos. Tie, kas darbā meklē vieglumu, ātri aiziet. Bet daudzi ir palikuši un turpina ilgi: īpaši cilvēki ar īpašu attieksmi pret darbu, bērniem, kolēģiem. Tam nepietiek tikai ar augstskolas diplomu, tam vajag vairāk. Iespējams, ka tā ir mīlestība un pozitīvisms, ko pats reiz esi saņēmis. Tāpēc svarīgi nodot to tālāk bērniem.”

SIEVA, MAMMA, VECMĀMIŅA

Trīsstūra trešais punkts jeb stūrakmens – mājas. Lai gan viens no jubilejas nosacījumiem bija par ģimeni nerunāt, nekā slēpjama jau tur nav. Nākamgad Mārīte ar vīru Valdi Vāveru svinēs zelta kāzas. Izaudzinājuši divus dēlus

un meitu, viņiem ir septiņi mazbērni un četri mazmazbērni. Un visi viņu mīl.

„Mūsu ģimenē kā jau daudzās – ir bijuši laimīgi brīži un arī ne tik jaukas stundas. Vienmēr cenšos saprast, kāpēc cilvēks rīkojas tā, nevis citādi. Pieņemt to. Jūtos nedaudz vainīga, ka bērniem neiznāca vēltīt daudz laika, jo jāstrādā. Kad viņi vēl bija mazi, no rītiem strādāju par muzikālo audzinātāju bērnudārzā, pēc pusdienās līdz vakaram mūzikas skolā mācīju akordeona spēli. Tagad viņi pieauguši, un man prieks, ka viņi savām atvasēm laiku var vēltīt vairāk.”

Vecākais dēls Artūrs dzīvo Rīgā, strādā SIA *Auto Kada* par militārās tehnikas rezerves daļu nodrošinājuma konsultantu. Meita Benita studējusi mūzikas pedagogiju, bet maģistra grādu ieguvusi uzņēmējdarbībā, tagad strādā SIA *Hansa Matrix* par personālvadības biznesa partneri. Jaunākais dēls Lauris ir uzņēmējs, vada autoservisu. Mūzikas skolā pa vecmāmiņas iemīto taciņu iet mazmeitas: Agate un Anete dziedājušas korī *Cantus*, izjūtot M. Rozītes stingro pieskārienu. Tagad pašas ir rūpīgas māmiņas. Jaunākā dēla meita Kristiāna mācās pie saksofona skolotājas Līgas Aleksandras Jāvāldes.

SPĒJ IEDEGTIES AR LIESMU

Ventaviešu redzējumu izsaka Aivars Leismanis: „Mārīte ir kā zemes sāls. Ārēji klusa un pieticīga, bet iekšā tāds vitāls spēks, pamatīgums un dedzīgums! Kad Rozīte vēl bija, Mārīte darīja to melno darbu – sagatavoja mūs kā materiālu, ko diriģentei pieslīpēt. Koris viņai ir kompensācija ikdienas lietām, kur izvējot dvēseli un izdziedāt grūtumus, ar ko nākas sastapties. Dziesma un koris var viņā arī pamodināt vulkānu – Mārīte spēj iedegties ar liesmu un pacelt arī mūs.”

Pateicībā latviešiem tulko *Lāčplēsi* ukraiņu valodā

Starptautiskās Rakstnieku un tulkoņu mājas rezidents PETRO TARAŠČUKS no Ukrainas, uzturoties Ventspilī, mācījās latviešu valodu un tulkoja Andreja Pumpura eposu *Lāčplēsis*. Tā viņš vēlas pateikties latviešiem par palīdzību, ko tie ukraiņiem sniedz karā pret Krieviju.

AIZKUSTINĀTS PAR PALĪDZĪBU

Ventspils Rakstnieku mājā P.Taraščuks bija jau trešo reizi. Doma par to, ka jāizdara kaut kas pateicībā latviešiem, radusies iepriekšējā reizē 2022. gadā. Tas Ukrainā bija pirmais kara gads, un Ventspilī viņš redzējis, cik daudz šeit tiek palīdzēti cilvēkiem no viņa valsts. „Toreiz tikos ar pilsētas domes pārstāvjiem, kuri bija atbildīgi par palīdzību mūsu bēgļiem. Biju arī Ventspils Augstskolas kopmītnēs, kur viņi dzīvoja. Sarunājos ar ukraiņiem un redzēju, kā Latvijas valsts un visa latviešu tauta par viņiem gādā,” stāsta P.Taraščuks, un acīs sariesas aizkustinājuma asaras.

Redzētais līcis domāt, ko varētu izdarīt pats, lai par palīdzību pateiktos. „Es nodomāju, ka jāiemācās latviešu valoda un kaut kas jāiztulko,” turpina Petro. Viņš sācis pētīt, kas no mūsu literatūras ukraiņu valodā jau lasāms, iepazīties ar ukraiņu tulkoņu Līnu Meļņiku, kura patlaban dzīvo Rīgā un ir tulkojusi Noras Ikstenas, Māras Zālītes, Jāņa Akuratera un citu latviešu rakstnieku darbus. Dziļi iespaidu uz Petro atstājis N.Ikstenas romāns *Mātes piens*.

JĀĶERAS PIE DARBA!

Petro secinājis, ka ukraiņu valodā nav tulkots latviešu nacionālais eposs: „Biju nedaudz pārsteigts, jo padomju laikos, varētu teikt, tā bija tradīcija tulkot citu PSRS tautu literatūru.” Tā nolēmis: kā tulkoņam jāķeras pie šī darba. „Sāku ar to, ka iegādājos angļu valodā izdoto grāmatu *Latviešu valoda trīs mēnešos*,” pasmaida Petro, piebilstot, ka iemācīties valodu patstāvīgi ir grūti. Viņam īpaši sarežģīti esot uztvert un saprast runāto, taču tas attiecas ne tikai uz latviešu valodu vien – līdzīgi esot ar citām, piemēram, katalāņu, no kurām viņš tulko. „Man jāredz teksts,” saka P.Taraščuks, skaidrojot, ka mutiskā un rakstiskā tulkošana atšķiras.

Uzturoties Ventspilī, Petro bijusi iespēja apmeklēt latviešu valodas nodarbības. Ar vārdnīcas palīdzību tekstus nu viņš jau saprotot. Eposa tulkošana ir sākusies, un vienlaikus P.Taraščuks ieskatās *Lāčplēša* tulkojumos vācu, angļu un spāņu valodā.

INTERESE PAR GRĀMATĀM AUGUSTI

P.Taraščuks vienojies, ka pēc tam, kad *Lāčplēsi* tulkojis būs beidzies, Ukrainā tas tiks izdots. Ukraiņiem esot labi zināms, ka Latvija un pārējās Baltijas valstis, kā arī Skandināvijas valstis un Polija palīdz Ukrainai visaktīvāk un vis-

Ukraiņu tulkoņš Petro Taraščuks, kas radošā darba nolūkā ciemojies Ventspilī, uzskata: Latvija ir viena no tām valstīm, kas viņa zemi kara laikā atbalsta visaktīvāk un vispatiesāk.

„**Tas bija 1982. gads. Man bija Parīzē izdotā Solženicina grāmata „Gulaga arhipelāgs”. Uz ielas tika izprovocēts incidents, mani arestēja, pārmeklēja un šo grāmatu atrada.**”

patiesāk, tāpēc pamatot tulkojuma vajadzību nav grūti. Visticamāk, latviešu eposs tur iznāks nākamgad. P.Taraščuks cer, ka Latvijas vēstniecībai Ukrainā būs interese sarīkot grāmatas prezentāciju.

Kad sācies karš, daudzas izdevniecības Ukrainā slēgtas, taču tagad darbojas jaunas, Kijevas centrā tiek atvērti grāmatu veikali, un interese par lasāmvielu ir augusi.

PADOMJU LAIKĀ IZSLĒDZA NO INSTITŪTA

Petro tulko ļoti ilgi – pirmais viņa teksts publicēts pirms 36 gadiem. Sācis tad, kad vēl dienējais Padomju armijā. „Tur biju elektrīķis, un man bija daudz brīvā laika. Kaut kā nesaskatīju sev perspektīvu

Petro Taraščuks

- Ukraiņu tulkoņš, publicists.
- Tulko no angļu, franču, vācu, spāņu, katalāņu un tagad arī latviešu valodas.
- Tulkojis Albēra Kamī, Antuāna de Sent-Ekziperī, Franca Kafkas, Bētranda Rasela, Zigmunda Freida, Stefana Cveiga, Luija Ferdinanda Selīna un daudzu citu pasaules klasiķu darbus.

padomju dzīvē un vienkārši mācījies svešvalodas sev pašam,” stāsta Petro.

Pirms armijas izmēģinājis studēt medicīnu un sportu, taču to pārtraucis. Savukārt pēc armijas iepazīties ar tēlnieku Ivanu Gončaru, un viņš pārliecinājies, ka kaut kas jāstudē. Tā Petro iestājies Pedagoģijas institūtā, taču pēc diviem gadiem no turienes izslēgts: „Tas bija 1982. gads. Man bija Parīzē izdotā Solženicina grāmata *Gulaga arhipelāgs*. Uz ielas tika izprovocēts incidents, mani arestēja, pārmeklēja un šo grāmatu atrada.” Nodevis esot bērnības draugs. „Man piedāvāja no institūta izstāties pēc paša vēlēšanās, taču es atteicos, tāpēc izslēdza par *necienīgu*

„**Man 2022. gada martā bija paredzēts doties uz rakstnieku un tulkoņu rezidenci Francijā. Kad 24. februārī sākās karš, nodomāju: „Ja nu mūsu valsts vairs nebūs? Labāk pagaidīšu un redzēšu, kāds būs rezultāts. Aizbēgt varēšu vienmēr.**”

uzvedību,” atceras tulkoņš. Divus gadus strādājis konditorejas fabrikā – taisījis konfektes. Pēc tam iestājies universitātē studēt ukraiņu filoloģiju un mācījies arī svešvalodas: spāņu, franču. Pirmais publicētais tulkojums – Albēra Kamī luga *Kaligula*, tad Petro mācījies 4. kursā.

1989. gadā P.Taraščuks universitāti pabeidzis un sācis strādāt ukraiņu dzejnieka un mākslinieka Tarasa Ševčenko muzejā, pēc tam bijis redaktors izdevniecībā, vēlāk kļuvis par tulkoņu. Angļu, franču un vācu bijušas pirmās valodas, no kurām tulkojis, pēc tam arī no spāņu un katalāņu.

ZINĀJA, KA KARŠ BŪS

Petro atklāj: kaut daudzi domāja, ka nekas tāds nevar notikt, viņš pirms Krievijas iebrukuma Ukrainā zinājis, ka karš būs, jo sekojis līdzī informācijai, brīdinājis bērnus. „Es toreiz domāju – jāgatavojas tam, ka uzreiz nebūs ne elektrības, ne ūdens,” saka Petro. Tagad viņš par to pasmaida, bet kurš gan varējis zināt, kam gatavoties?

Petro jau ilgi mīt laukos: „2007. gadā pārcēlos uz ciemu, kur dzīvoja vecmāmiņa. Uzcēlu māju, kurā tagad dzīvoju.” Ciems Subotivka atrodas ļoti tuvu Moldovas robežai: „Tas ir pavisam kluss nostūris, un es to izvēlējos tāpēc, ka tulkoņam darbam nav vajadzīgas lielas pilsētas.”

Kad sācies karš, šajā rajonā cilvēku bijis ļoti daudz, jo netālu esot divi robežas šķērsošanas punkti: „Cilvēki vienkārši bēga, sevišķi pirmajā mēnesī. Bija bailes par to, ka valsts vairs var nebūt. Pēc tam kļuva mierīgāk, jo mūsu armija iebrucējus apstādina.”

IZVĒLĒJĀS PALIKT

Pašam gan nav bijušas domas braukt projām – drīzāk otrādi. „Man 2022. gada martā bija paredzēts doties uz rakstnieku un tulkoņu rezidenci Francijā. Un, kad 24. februārī sākās karš, nodomāju: „Ja nu mūsu valsts vairs nebūs? Labāk pagaidīšu un redzēšu, kāds būs rezultāts. Aizbēgt varēšu vienmēr,” stāsta Petro, kurš uz Franciju tolaik neaizbrauca.

Viņš skaidro, ka okupācijas gadījumā būtu pakļauts represijām, jo ir tulkoņš, bet agrāk bijis arī publicists, kurš rakstos asi kritizējis to, ka Ukrainas valdība

Krievijas politikai nepretojas. „Kopš tā laika, kad Ukraina kļuva *neatkarīga* – un šo vārdu es gribētu likt pēdīnās –, mūsu prezidenti un valdība darīja visu, lai turpinātu valsti rusificēt,” saka Petro. Viņš uzskata, ka visus gadus pastāvējusi kultūras genocīda politika, proti, ukraiņu tautas iznīcināšana, kā līdzekli izmantojot kultūru. Krievu valoda un kultūra dominējusi televīzijā, grāmatās, estrādes dziesmās, un valdība bijusi „pasīva šī nozieguma dalībniecē”.

Uz rezidenci Francijā Petro devies nākamajā gadā. Lai no Ukrainas izbrauktu uz ārzemēm, viņš dodas uz tuvāko rajona centru, no kura iet autobuss uz Varšavu. No turienes braucis arī uz Rīgu.

„**Kopš tā laika, kad Ukraina kļuva „neatkarīga”, mūsu prezidenti un valdība darīja visu, lai turpinātu valsti rusificēt.**”

CILVĒKUS PĀRVIETO

Runājot par karu Ukrainā, Petro piemin arī to, ka uz okupētajām teritorijām tiek pārcelti cilvēki no Krievijas apgabaliem: Baškīrijas, Burjatijas, Ziemeļkaukāza. „Runā, ka pārcēlušies jau vairāk nekā 100 tūkstoši. Vienkārši tiek mainīts nacionālais sastāvs, lai, ja nu līdz tam nonāktu, Ukrainai būtu grūti šīs zemes atgūt. Uz Krimu apmēram desmit gados pārcēlies nedaudz mazāk par miljonu *jauno krievu*. Un kā viņus varētu no turienes nodalīt, ja Ukraina karā uzvarētu?” retoriski vaicā Petro. Un piebilst: „Tā ir impēriiska politika – vienas tautas tur, citas šur. Arī Staļins tā darīja, un jau no Senās Romas laikiem tā ir darīts.”

CER ATGRIEZTIENĀ VĒL

Ventspilī Petro teju katru dienu devies pastaigāties, un viena no mīļākajām vietām viņam bijusi jūrmala. Viņš piedalījies ekskursijā uz Starptautisko radioastronomijas centru *Irbene* un Ovīšu bāku. Iepriekšējās rezidences laikā apciemojis arī Kuldīgu: „Ļoti skaista un sakopta pilsēta.” Viņš cer kādreiz uz Latviju atbraukt vēl.

Raksturs un ambīcijas katram savas, tomēr kā ģimene

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 12. klasē mācās 19 jaunieši. Audzinātāja Aelita Kāla un viņi paši stāsta, ka esot ļoti atšķirīgi: radoši un sportiski, jautri un nopietni. Bet tieši tik dažādo īpašību dēļ bieži rodoties oriģinālas idejas. Grūtāk tās ieviest, jo kopīgajā ceļā gados piekust, tomēr beigās spēks rodas un viss izdodas lieliski.

PRIEKŠ REDZĒT, KĀ VEIDOJAS PERSONĪBAS

Stāsta A.Kāla, kura ar audzēkņiem ir kopā no 6. klases: „Esmu piedzīvojusi, kā no bērnišķīgiem, daudzonīgiem pusaudžiem izauguši radoši, enerģiski un interesanti jaunieši. Ir mērķtiecīgi un pašpārliecināti, bet arī izpalīdzīgi, draudzīgi, mīļi, un kolektīvu bagātina katrs. Nākotnē viņus redzu mākslā, arhitektūrā, sportā, valodās. Man šķiet, ka tieši tad, kad palika 18, viņi sāka rādīt, ka ir pieauguši, taču vēl ne tik nobrieduši, lai vienmēr pieņemtu īstos lēmumus.”

Vaicāta, vai par eksāmeniem ir uztraukums, skolotāja teic: „Esmu pārliecināta, ka ļoti labi veiksies ar angļu valodu. Pagājušogad viņi nokārtoja optimālo līmeni, šogad kārtos augstāko. Labi rezultāti, ceru, būs arī dizainā un tehnoloģijās, jo tur viņi ir ļoti labi sagatavoti. Esmu uztraukusies par matemātiku, jo tā ir grūta visiem. No izvēles priekšmetiem trīs kārtos eksāmenu fizikā, divi bioloģijā.”

Katru gadu klase dodas ekskursijā, šogad bijusi Cēsīs, pērn Rīgā un Ventspilī: „Visinteresantākā, kuru atceros: Rīgā apmeklējām parku *Jump Space*, muzeju un kino. Visiem ļoti patika, un tieši nākamajā dienā tika izziņots, ka valstī sākusies kovidā pandēmija.”

KĀ VARAVĪKSNE. UN BEZ NOSLĒPUMIEM

Marks Edgars Biezais saka: „Esam ļoti krāsaini, katrs ar savu raksturu, katrs ir personība. Ir sajūta, ka esmu kopā nevis ar pelēku masu, bet varavīksni. Lielai daļai *džeķu* interesē automašīnas, un pēc skolas atrodam kopīgu valodu. Man patīk arī filmēšana un videogrāfija, kurā es vēlētos darboties. Domāju studēt audiovizuālo mākslu vai autobūves inženieriju, jo man vienmēr patikusi un padevusies arī fizika un matemātika.” Marks savus video publicējis sociālajos medijos, darbojas arī Kuldīgas autotentiālistu grupā *Bukte*, filmējot tai vajadzīgo.

Elīna Šķilta saka – klase ir kā ģimene bez noslēpumiem: „Daudz viens ar otru komunicējam.” Mīļākā skolotāja esot Rīta Kunga, kas māca latviešu valodu. Elīna dejo Pelču vidējās paaudzes deju kolektīvā *Sābri*, agrāk nodarbojusies ar jāšanu. Viņa studēs Liepājā vai Rīgā, taču fakultāti vēl nezina.

Rēzija Kudore: „Esam saliedēti un ģimeniski. Varbūt ne vienmēr spējam vienoties, tomēr spējam uzklaut un būt visi par vienu un viens par visiem.” Viņa atcerēsies

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 12. klase:

1. rindā no kreisās Viktorija Vanesa Krēte, klases audzinātāja Aelita Kāla, Meldra Zundovska, Nika Plivča, Ieva Ķemlere, Monta Enola Līdaka, Marta Paula Puškundze, Patrīcija Pole, Elīna Šķilta, Rēzija Kudore, Meisija Citlava;

2. rindā no kreisās Rihards Stankēvičs, Aleksis Gūtmanis, Marks Edgars Biezais, Ričards Berķis un Artūrs Demčenko.

Klāt nav Lauras Strazdiņas, Daces Zanes Gerasimovičas, Ralfa Akmeņkalna un Roja Rodrigo Rozentāla.

braucienus uz Čehiju, Bulgāriju, Bosniju, Vāciju. Rēzija beigusi mūzikas skolu, spēlējusi šahu, ir vadītāja un sociālo mediju menedžere skolēnu mācību uzņēmumā, kur ar klasesbiedriem Lauru Strazdiņu un Ralfu Akmeņkalnu izstrādā lietotni *Studify*. Viņa iesaistījies Eiropas Parlamenta vēstnieku skolā, bijusi Strasbūrā un mazākajām klasēm vadījusi stundas par šī parlamenta darbu. Augstskolā *Turība* viņa studēs sabiedriskās attiecības un vēlas atvērt savu mārketinga aģentūru.

RADOŠI UN APŅĒMĪGI

„Esam jautri, vienmēr atrodam, ko darīt kopā. Klasē ir ļoti laba atmosfēra,” saka Meldra Zundovska. Viņai atmiņā paliks klases vakari un ekskursijas uz Bulgāriju un Čehiju: „Tas gan bija senāk – braucām ar tautas deju kolektīvu, bet līdzī bija arī skolas un klases biedri. Tas bija piedzīvojums!” Meldrai patīk sports, angļu valoda. Viņa domā studēt interjera dizainu.

Patrīcija Pole šeit mācās no 10. klases: „Atnācu tāpēc, ka citā vidusskolā man nepatika. Te klase ir ļoti atbalstoša – vienmēr palīdz. Pēc skolas katrs tiekamies ar savu draugu grupiņu, un katrs esam ar savu personību un auru.” Patrīcijai patīk sports telpās, un mīļākās skolotājas ir Agita Zubriļena, kas māca angļu valodu, un dizaina un tehnoloģiju skolotāja Paula

Pasīte-Muiteniece.

Artūrs Demčenko atcerēsies kopīgus piedzīvojumus, starpbrīžos ar kāršu un galda spēlēm. Viņam patīk vēsture, padodas angļu valoda. Viņš apmeklē treniņu zāli, labprāt gatavo Āzijas ēdienus. Aleksis Gūtmanis saka: katru dienu klasē gadās kas interesants, ko varēs atcerēties. Viņam patīk angļu valoda, dizains un tehnoloģijas. Beidzis mākslas skolu un vēlas studēt to, kas saistīts ar radošo domāšanu, mākslu un dizainu.

Marta Paula Puškundze no Ventspils pārcēlusies pirms diviem gadiem: „Šī klase ir daudz jaukāka, draudzīgāka, saliedētāka nekā mana iepriekšējā. Šeit ir daudz radošu cilvēku. Atcerēšos, kā 10. klasei taisījām iesvētības, – tēma bija *Lauku sēta*, bija zosu gājieni, kāpostu sulas un putukrējuma šoti*.” Viņu interesē māksla, fotogrāfēšana, zīmēšana. Ko studēs, nav izlēmusi, bet zina, ka vēlas apgūt tetovēšanu.

NEIZTIKT ARĪ BEZ BLĒŅĀM

Meisija Citlava saka: „Esam ļoti vienoti, taču skolotājām, šķiet, nereti sagādājam grūtības, jo klasē ir daži, kuriem patīk pastrīdēties.” Ieviesuši dienasgrāmatu, kurā rakstīti pašu un skolotāju spilgtākie izteicieni: „Tas sākās ar fizikas skolotāju Vladimīru Osmanovu, jo viņam ir daudz interesantu teicienu.” Meisijai patīk gatavot

ēst, makšķerēt, zīmēt, gleznot, darboties ar keramiku, nesen sākusis sportot. Agrāk spēlējusi ģitāru un volejbolu.

„Mums vienmēr ir jautri, bet skolotājām gan droši vien no tā ir galvassāpes,” saka Nika Plivča. „Atcerēšos dažādas blēņas – esam laistījušies ar ūdeni, pikojušies, pa klasi mētājuši kastaņus.” Nīkai patīk fizika, ko ceturtdienās padziļināti viņa apgūst Rīgas Tehniskajā universitātē (RTU): „Ir grūti, taču ceļš prom un atpakaļ uzmundrina.” Viņa studēs inženierzinātnes.

Ieva Ķemlere 8. klasē atnākusi no Vārmes: „Šī klase man ir kā otra ģimene, viens otram palīdzam.” Starpbrīžos uzspēlējot kārtis. Atgadījums, kas paliks atmiņā: kā Marks reiz atnesis televizoru, starpbrīžos un brīvdziedā koridorā spēlējis videospēles un kā skolotājas aizrādījušas. Ieva saka: „Man patīk medicīna, bioloģiju mācos padziļināti un kārtos eksāmenu. Gribu studēt audiologopēdiju Rīgas Stradiņa universitātē, maģistra grādu vēlos mūzikas terapijā.”

Ričardam Berķim klase liekas jautra un atbalstoša: „Grūtāk ir tad, ja jāsaorganizē pasākums. Ideja katram sava, un vienoties nav viegli.” Agrāk sastrādājuši dažādas muļķības: „No skaļas mūzikas klausīšanās līdz galvas mazgāšanai klasē. Tagad trakas lietas vairs nedarām.” Ričards

beidzis mākslas skolu, trenējas volejbolā. Viņš domā studēt mārketingu vai uzņēmējdarbību augstskolās *RISEBA*, *Turība* vai RTU.

INTERESES – KRĀSAINAS

„Klase ir jauka un forša – tiešām prieks, ka atnācu uz šo skolu,” teic Monta Enola Līdaka, kura iepriekš mācījies V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. Viņai atmiņā paliks brauciens uz Cēsīm: „Bijām uz jauno zinātnes muzeju un ļoti pavadījām laiku kopā.” Monta nodarbojas ar boksu un kikkoksu un pēc vidusskolas plāno apgūt zobu tehniķes arodu vai studēt Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā.

Viktorija Vanesa Krēte te mācās vien šo gadu: „Atnācu no Plūdoņa vidusskolas, visi mani uzņēma draudzīgi. Gan klasesbiedri, gan skolotāji bija pretimnākoši. Klase ir izpalīdzīga, uz to var paļauties. Es to atcerēšos ar interesantiem komentāriem, jokiem un katra unikālītāti.” Viktorija plāno studēt psiholoģiju Latvijas Universitātē.

„Klasesbiedri ir draudzīgi” tā Rihards Stankēvičs. Viņam atmiņā paliks tālāki braucieni uz Bulgāriju, Lieldienās uz Vāciju. Mīļākie mācību priekšmeti esot sports un angļu valoda, viņš interesējas par automašīnām un domā studēt programmēšanu.

* Slengvārds no angļu val. – malks alkohola

Skats no Taorminas amfiteātra uz Jonijas jūras piekrasti.

Grieķu un romiešu teātris Taorminā kopš 3. gs. p.m.ē.

Taorminas ielu skats.

Katānijas tirgus skati.

Lavas zilonis – Katānijas simbols.

Līdzās krāsains zilonis, kur b

Sicīlijas piezīmes

(Sākums 7. maijā.)

TAORMINA AR SKATU UZ JONIJAS JŪRU

Kad bijām tikuši no Etnas lejā, vulkāna pakājē degustējuši stipros un ne tik stipros dzērienus un iegādājušies kādus no lavas taisītus suvenīrus (svēcturus, vāzītes, rokassprādzes, gredzenus, auskarus utt.), devāmies uz netālo Taorminu. Un dienas otra puse pagāja turpat netālu klinfī uzbūvētajā, senajā pilsētīnā ar pasakainu skatu uz Jonijas jūru. Pilsēta atrodas Tauro kalnā, un to vai visos avotos mēdz dēvēt par Sicīlijas logu uz moderno pasauli. Dzīvo tur ap 10 000 vietējo, bet apmēram tikpat tur ierodoties tūristi. Taormina esot visapmeklētākā Sicīlijas pilsēta. No augstā kalna skats uz Jonijas jūras piekrasti tiešām burvīgs. Pilsēta dalās divās daļās: kalnā ir vēsturiskā daļa, bet nogāzē – atpūtnieku, kūrorta daļa.

Vecpilsētā iespaidīga ir grieķu un romiešu teātra vieta. Celtnes paliekas saglabājušās kopš 3. gs. p.m.ē., un, kā jau tajos laikos bija paredzēts, pie grieķiem tā pildīja politisko debašu un intelektuālo funkciju. Romieši savukārt to pārveidoja izklaidei ar gladiatoriem, dzīvniekiem. Tas tagad ir otrs lielākais Sicīlijas brīvdabas teātris,

turklāt ar dabas dotu, skaistu dekorāciju, jo no tribīnēm var redzēt Etnas vulkānu. Te tiek rīkotas operas, teātra izrādes un koncerti. Plašs ir centrālais laukums pie katedrāles. Netālu ir strūklaka, kas tur atrodas vēl no romiešu laikiem un kurā var uzpildīt dzeramo ūdeni līdzņemšanai. Bet vispār dzert no krāna un arī ēdienu ar šo ūdeni gatavot Sicīlijā nav ieteicams.

Taorminā var uzbraukt (un tikai lejā) ar pašvaldības organizētu, pārpildītu tūristu autobusu vai funikulieri. Mūsu lielajam autobusam izdevās atrast stāvvietu lejā, bet tas bieži vien esot veiksmes jautājums.

KATĀNIJAS ZILONI UN TIRGUS LABUMI

Nākamajā dienā devāmies uz otru salas lielāko pilsētu – Katāniju. Tur dzīvo 1,1 miljons cilvēku un ir metro ar astoņām pieturām. Etnas vulkāna lava to nopostījusi vairākas reizes (īpaši 1693. gadā), un pilsēta uzcelta tikpat kā no jauna. Doma laukums, romiešu amfiteātra vieta, komponista Vinčenco Bellīni 70 ha dārzs jeb parks (viņa zināmākais darbs ir opera *Norma*), Sicīlijas vecākā universitāte. Te vispirms izstaigājām mazo tirgu,

bet, kad nonācām lielajā tirgū, sapatām, ka esam ceļojuma sākumā un visu, ko ar acīm gribam nopirkt, nav reāli aizvest līdzī. Vītināti tomāti, visādu izmēru kaperi, sieru un gaļas pārpilnība, protams, augļi un ogas. Un vēl un vēl. Kāds tirgotājs, lai pievilinātu, skaļi jo skaļi ik pa laikam nokliedzās, vienlaikus nepārtraukti griežot visādu sieru, desu un vītinātas gaļas šķēlītes un visu mūsu grupu cienājot tā, ka viena dāma pat atzinās – esot kā otrās brokastis.

Doma laukumā iegājām sicīliešu vēlīnā baroka stila Katānijas baznīcā, kas iekļauta UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā. Nākamajā laukumā – iekonservēts romiešu teātris, kur savulaik bijis 15 000 sēdvietu un 30 000 stāvvietu. Tam apkārt saceltas mājas, turpat tiek žāvēta veļa.

Katānijas aizbildne ir Sv. Agate – sieviete, dieviete, mocekle, mīļākā. Viņa mirusi mocekles nāvē Santokarceres (Svētā cietuma) baznīcā 253. gadā.

bet, kad nonācām lielajā tirgū, sapatām, ka esam ceļojuma sākumā un visu, ko ar acīm gribam nopirkt, nav reāli aizvest līdzī.

Un vēl stāsts par picu. Kad, pagurušas no staigāšanas un karstuma, nolēmām piesēst ielas malas kafējnīcā, redzējām, ka apmeklētāji dzer alu vai kafiju un neviens neko neēd. Skaidrs – nav īstais laiks. Bet mums gribējās ēst. Jautājām viesmīlei, vai te var dabūt picu. Viņa paraustīja plecus un sacījās iet noskaidrot. Pēc laba laiciņa atgriezās: jā, varēšot – kuru gribam? Pasūtījām pašu vienkāršāko *Margaritu* (ēdienkartē pārāk daudz arī nebija, turklāt tā bija itāļu valodā). Gaidījām, gaidījām, un – pica bija lieliska! Nospriedām, ka te laikam tā nevar būt citāda. Pat tādā it kā nepavisam ne picu vietā.

SIRAKŪZAS – ARHIMĒDA DZIMTENE

Tālākais maršruts ievada Sirakūzās, sengrieķu domātāja un izgudrotāja Arhimēda dzimtenē. Arī tur grieķu un romiešu laika pēdas arhitektūrā, 5. gs. p.m.ē. celta grieķu amfiteātra drupas, plašas katakombas. Izlīkumojot pa ieliņām, nonācām galvenajā laukumā, kur pavērs skaistā Sirakūzas katedrāle. Tā esot pirmā kristīgā baznīca Rietumeiropā, un laulību ceremonija tajā varot izmaksāt līdz pat

25 tūkstošiem eiro.

Izrādās, Svētās Lūcijas tradīcija cēlusies no šejienes. Lūcija ir šīs pilsētas aizbildne, vienā no baznīcām viņai ir piemiņas vieta, ir arī slavenā gleznotāja Karavadžo glezna *Svētās Lūcijas apbedīšana*. Viņai par godu divreiz gadā te tiek rīkoti svētki.

Vecpilsētā mazas, šauras ieliņas. Tā ir ostas pilsēta – te ierodoties lielie kruīza kuģi ar 9000 cilvēkiem vienā reizē. Arī nirēju iemīlota vieta, un gar piekrasti neskaitāmi zivju restorāni. Šīs puses īpašais ēdiens – sarkanais tuncis, ko nogaršoju grilētu, un šķīta, ka tā ir sulīga, mīksta liellopu gaļas šķēle. Kā īpašs objekts ir Aretūza avots, blakus – papirus, kas aug tikai saldūdens tuvumā. Pilsētas veikaliņos ir arī no papirusa darinātas lietas.

Abas vecpilsētas – gan Katānija, gan Sirakūzas – iekļautas UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā.

ŠOKOLĀDES UN 100 BAZNĪCU PILSĒTA MODIKA

Sicīlijas iepazīšana turpinājās ar vēl vienu UNESCO pilsētīņu – Modiku. Tā ir sena fenīciešu kulta vieta. Tagad te dzīvo ap 50 tūkstošiem cilvēku. No attāluma, izbraucot cauri dziļai aizai, likās: tā tiešām uzbūvēta uz klints! Pa ceļam turp piestājam un priccājamies par pasakaino skatu. Iespaidīgā

Komponista Vinčenco Bellini parkā Katānijā.

Pašā Katānijas centrā – senais romiešu teātris.

Ērniem izklaidēties.

Pie Katānijas baznīcas, kas iekļauta UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā.

Visas mazās ieliņas ved uz Sirakūzu centrālo laukumu un ostu.

Kaltadžirones kāpnes Santa Maria del Monte kopš 1606. gada.

Ceļā uz Modiku, kad esam izbraukuši cauri Noto ielejai.

Sv. Džordžo baznīca pašā klints galā.

Modikas ieliņas.

Modikas senajā šokolādes ražotnē.

Sv. Džordžo baznīca pašā klints galā. Bet vispār te ir ap 100 baznīcu un baznīciņu.

Pilsēta dalās divās daļās: ir vecpilsēta un jaunā Modika. Senākā daļa ir kalnu nogāzē, ēkas cieši viena pie otras, un tas esot kā seno alu paplašinājums. Te esot ap 700 alu, kas bijušas apdzīvotas, bet mūsdienās daudzas iebūvētas jaunajās ēkās.

Modika ir viena no trim pilsētām, kurā turpinās dzimtu tradīcija veidot teātra lelles, kas iekļautas UNESCO Nemateriālās kultūras mantojuma sarakstā.

Regulāri te notiek retromotociklu salidojumi, bet bugenvileju ziedēšanas laikā viss iegrimstot smaržu mākonī.

Bet leļpusē pilsēta ir tādā kā šokolādes trakumā! Te atrodas Sicīlijas slavenākā šokolādes ražotne *Bonajuto*, kur dzimta saimnieko jau sestajā paaudzē. Top šokolāde ar daudzām garšām: vaniļas, kanēļa, apelsīnu, jūras sāls, čili u.c. Ražotnes darbinieki rādīja procesu un stāstīja, ka klimata pārmaiņu un augu slimības dēļ pupiņu cena pieaug un šokolāde kļūst dārgāka. *Bonajuto*

eksportē pa visu pasauli, tai skaitā uz Ameriku un Japānu. Pilsētiņā ir sens muzejs, kurā visi eksponāti no šokolādes, ir daudzi veikalīni, arī kafējniecās tirgo šokolādi.

KALTADŽIRONES KERAMIKAS RAIBUMĀ

Kaltadžironē apskatījām neparastās kāpnes Santa Maria del Monte, kas tur ir kopš 1606. gada un kuru keramikas flīzes katrā no 142 pakāpieniem raksturo arābu, normaņu, spāņu, renesanses, baroka u.c. stilus. Kaltadžirone tiek uzskatīta par

Sicīlijas keramikas galvaspilsētu. Arābi keramiku vairāk attīstījuši laikā, kad normaņi no Ziemeļitālijas pamanījuši iespēju, sākuši pelnīt kā starpnieki un produkcijai bijis noiets ārpus salas.

Neredzēju gandrīz nevienu veikaliņu, kur nepārdotu vīriešu un sieviešu galvas skulptūras. Ticējums vēstot, ka mājās jābūt abiem – līdzsvaram. Tāpat it visur nopērkami dažāda lieluma un krāsas keramikas čiekuri – tā esot pārticības zīme.

(Turpmāk vēl.)

Šokolādes ražotnē *Bonajuto*.

Novadnieki – Lāčplēša Kara ordeņa kavalieri

Sešu Lāčplēša Kara ordeņa kavalieru liktenis parāda, cik dažādi bija cilvēki, kuri brīžos, kad tas visvairāk nepieciešams, izcēlās ar īpašu varonību. Pateicoties viņiem, kā arī daudziem citiem karavīriem, kuri netika apbalvoti ar Lāčplēša Kara ordeni, izdevās izcīnīt un nosargāt Latvijas Republikas neatkarību.

MĀRTIŅŠ PENIĶIS dzimis 1874. gada 6. novembrī Ķoniņciema *Atālmaulās*, lauksaimnieku, kuršu ģimenes pēcteču ģimenē. Mācījies Izglītības ministrijas skolā Kuldīgā, 1896. gadā sācis militāro karjeru, brīvprātīgi iestājoties dienestā 133. Simferopoles kājnieku pulkā Jekaterinoslavā (mūsdienās Dņipro, Ukrainā). Pēc obligātā karadienesta 1899. gada jūnijā palicis virsdienestā, bet 1900. gada vasaras beigās iestājies Čugujevas kājnieku karaskolā. Nākamā gada martā viņš paaugstināts par vecāko portupejūnkuru (unteroficieri) un iecelts par junkuru vada komandieri.

Pēc karaskolas beigšanas 1902. gada augustā M.Peniķis paaugstināts par podpraporščiku, un viņš sācis dienestu 121. Penzas kājnieku pulkā Harkivā (Ukrainā). Apustuveni pēc mēneša paaugstināts par podporučiku.

PIEDALĪJIES KARĀ PRET JAPĀNU

1904. gada maijā 121. Penzas kājnieku pulks nosūtīts karā pret Japānu. Par kaujās parādīto varonību M.Peniķis apbalvots ar Svētā Staņislava ordeņa II un III šķiru, Svētās Annas ordeņa III un IV šķiru. M.Peniķis dienestu turpinājis arī pēc Krievijas–Japānas kara. 1906. gada oktobrī paaugstināts par poručiku, bet 1910. gada oktobrī – par štābkapeitni. No 1910. gada novembra līdz 1911. gada oktobrim M.Peniķis bijis 31. kājnieku divīzijas podpraporščiku skolas pārzinis.

Šajā laikā arī gatavojies Ģenerālštāba akadēmijas iestājpārbaudījumiem. 1912. gada martā Kijivā viņš sekmīgi nokārtojis pirmās kārtas eksāmenu, taču septembrī Sanktpēterburgā nokārtot iestājpārbaudījumu nav izdevies. Nākamajā gadā mēģinājis Ģenerālštāba akadēmijā iestāties vēlreiz, un šoreiz izdevies nokārtot gan pirmo iestājpārbaudījumu Kijivā, gan galveno Sanktpēterburgā. Mācības prestižajā iestādē viņš sācis 1913. gada oktobrī. Kopā ar M.Peniķi akadēmijā studējis vēl viens ievērojams novadnieks un Lāčplēša Kara ordeņa kavalieris – Mārtiņš Hartmanis.

VAIRĀKKĀRT IEVAINOTS

Līdz Pirmajam pasaules karam M.Peniķis spējis pabeigt tikai vienu no trijām mācību klasēm. Sākoties karam, atgriezies 121. Penzas kājnieku pulkā un iecelts par 2. rotas komandieri.

Viņš piedalījies kaujās Galīcijā (vēsturisks apgabals mūsdienu Ukrainā un Polijā), pēc tam Polijā un Baltkrievijā. Viņš vairākkārt ievainots. Par nopelniem kaujas laikā M.Peniķis apbalvots ar Svētās Annas ordeņa II šķiru.

1914. gada 25. decembrī nakts uzbrukumā pie Gorlices (Polijā), atrazdamies savas rotas priekšgalā, M.Peniķis pirmais ielauzies ienaidnieka ierakumos un ar savu rotu rādījis piemēru visam bataljonam. Būdam jau otro reizi šī kara laikā smagi ievainots, viņš rotu atstājis tikai tad, kad tā nostiprinājies ieņemtajās pozīcijās. Par to M.Peniķis saņēmis virsnieka augstāko kaujas apbalvojumu – Svētā Jura ordeņa IV šķiru. 1916. gadā paaugstināts par pulkvedi.

KĻUVIS PAR STRĒLNIĒKU KOMANDIERI

1916. gada 30. novembrī M.Peniķis norīkots par 2. Rīgas latviešu strēlnieku pulka komandieri Ziemeļu (Rīgas) frontē. Jaunajā amatā stājies 30. decembrī. Tūlīt pēc tam sākusās Ziemassvētku kaujas (nozīmīgākās latviešu strēlnieku vienību cīņas, bet diemžēl arī asiņainākās). 1917. gada februārī M.Peniķis apbalvots ar vēl vienu virsnieka augstāko apbalvojumu – Jura zobenu. To saņēmis par sava pulka vadīšanu uzbrukumā 1917. gada 5. janvārī. Apbalvojumu saņēmis arī no Krievijas impērijas sabiedrotās Serbijas – Baltā Ērģļa ordeņa IV šķiru.

Pēc lielinieku apvērsuma M.Peniķis īsu brīdi atradies apcietinājumā, bet atbrīvots, kad ar parakstu apliecinājis, ka nepametīs Cēsis. 1917. gada beigās, kad latviešu strēlnieki Latvijas teritoriju atstājuši, M.Peniķis nolēmis palikt šeit. 1918. gada sākumā nokļuvis vācu gūstā un nosūtīts uz Vāciju.

PAGaidu VALDĪBAS BRUŅOTAJOS SPĒKOS

Latvijā M.Peniķis atgriezies pēc Vācijas kapitulācijas Pirmajā pasaules karā. Jau 8. decembrī iestājies Latvijas Pagaidu valdības bruņotajos spēkos un iecelts par Kurzemes kara iecirkņa priekšnieku. Situācija šajā laikā bijusi ļoti sarežģīta – vietējie iedzīvotāji nav vēlējušies Latvijas Pagaidu valdības bruņotajos spēkos stāties, trūcis ekipējuma (apgērbu un ieroču), trūcis transportlīdzekļu, kā arī vācu iestādes dažādos veidos valdības, pašvaldību un bruņoto spēku darbībai likušas šķēršļus.

1919. gada sākumā ar Latvijas Pagaidu valdības atļauju

Mārtiņš Peniķis. Dzimis Ķoniņciemā, tagadējā Turlavas pagastā.

M.Peniķis uz vairākiem mēnešiem devies uz Rietumeiropu, no kurienes atgriezies tikai tā paša gada vasaras sākumā. Pēc vienotas Latvijas armijas izveides M.Peniķis 1919. gada 1. septembrī iecelts par jaunizveidoto kara mācību iestāžu priekšnieku, sākot veidot Kara skolu Rīgā. Bermontiādes laikā pēc Jorģa Zemitāna atcelšanas no amata M.Peniķis iecelts par Vidzemes divīzijas komandieri un Dienvidfrontes pavēlnieku. Vidzemes divīzija piedalījies kaujās pret bermontiešiem un vēlāk pret Strādnieku un zemnieku Sarkano armiju Latgalē.

PAAUGSTINĀTS PAR ĢENERĀLI

Beidzoties Latvijas Neatkarības karam, 1920. gada 13. augustā M.Peniķis paaugstināts par ģenerāli un iecelts par Armijas virspavēlnieka štāba priekšnieku. No 1921. gada viņš bija Galvenā štāba priekšnieks, bet no 1921. gada aprīļa līdz 1924. gada februārim – arī karaspēka inspektora vietas izpildītājs, kas šajā laikā atbilda armijas komandiera amatam, jo tāda amata vēl nebija. No 1928. gada 21. aprīļa līdz 1934. gada 14. novembrim M.Peniķis bija Latvijas armijas komandieris. Oficiāli ģenerālis atvaļināts, jo bija sasniegjis maksimālo vecumu – 60 gadus. M.Peniķis, šķiet, nebūduja Ministru prezidenta Kārļa Ulmaņa uzticību, jo par plānoto valsts apvērsumu 1934. gada 15. maijā netika informēts.

Pēc M.Peniķa atvaļināšanas Latvijas Valsts prezidents Alberts Kviesis savā pavēlē armijai un flotei sacījis: „Nenogurstošs, pacietīgs un taisnīgs savā darbā viņš guva piekrišanu tiklab armijas

mis Torņakalnu. No 1920. gada 17. augusta M.Peniķis bijis Lāčplēša Kara ordeņa domes loceklis, savukārt no 1929. līdz 1935. gadam – tās priekšsēdētāja biedrs. M.Peniķim piešķirtas *Mazsāliju* dzirnavas Kuldīgas apriņķa Snēpeles pagastā.

PĒTĪJIS MILITĀRO VĒSTURI

Ne mazāk nozīmīgs ir M.Peniķa devums Latvijas militārās vēstures pētniecībā. 20. gadsimta 20. gadu sākumā periodiskajos izdevumos viņš rakstījis par karavīru dzīves aktualitātēm, piemēram, Pensijas likumu karā cietušajiem, un militāri politiskām norisēm pasaulē, taču, sākot ar 1924. gadu, pievērsies tikai militārās vēstures jautājumiem. Periodiskajos izdevumos publicēti M.Peniķa raksti par Krievijas–Japānas karu, Pirmo pasaules karu, Latvijas Neatkarības karu.

Vēlāk izdotas vairākas nozīmīgas grāmatas, piemēram, *Krievu–japāņu karš 1904.–1905. gadā, Pasaules karš 1914., 1915. un 1916. g. un Latviešu strēlnieku bataljonu-pulku cīņas, Latvijas armijas cīņas 1919. gada vasarā un rudenī, Latvijas armijas sākums un cīņas līdz 1919. gada jūlijam*. 1935. un 1939. gadā izdots M.Peniķa rediģētais divu sējumu darbs *Latvijas atbrīvošanas kara vēsture*. Tajā iekļauts arī paša rakstīts plašs 1919. gada rudens kauju apraksts. Šie darbi aktualitāti nav zaudējuši un izmantojami arī mūsdienās, tajos ietverta informācija papildinot ar citiem avotiem. M.Peniķis bijis viens no pirmajiem valdības apstiprinātajiem 1936. gadā izveidotā Latvijas Vēstures institūta locekļiem.

Pēc Latvijas okupācijas M.Peniķis kopā ar sievu turpinājis dzīvot Rīgā. Pēc tam, kad Latvijas teritoriju bija okupējusi nacistiskā Vācija, 1943. gadā M.Peniķim piedāvāts latviešu leģiona ģenerālinspektora amats, taču viņš atteicies. 1944. gadā žurnālā *Nākotne* iespiests pēdējais viņa raksts, vēl dzīvam esot, – *Latvieši Pirmajā pasaules karā*. Drīz pēc tam M.Peniķis ar sievu devies bēgļu gaitās uz Vāciju, taču pēc Vācijas kapitulācijas Otrajā pasaules karā viņi nonākuši padomju okupācijas zonā un bijuši spiesti atgriezties Latvijas PSR. Tiesas padomju represijas M.Peniķi neskāra, taču viņš vairs nav drīkstējis pētīt Latvijas militāro vēsturi.

M.Peniķis miris 89 gadu vecumā 1964. gada 28. februārī, apglabāts Meža kapos. Pēdējā gaitā, spriežot pēc liecībām, ģenerāli pavadījis pusotrs tūkstotis vai pat vairāki tūkstoši cilvēku.

Pēteris Pabērzs, Kuldīgas novada muzeja pētnieks
Rūdolfa Apses foto
(Latvijas Nacionālais vēstures muzejs, KF 3685)
(Turpmāk vēl.)

SVĒTDIEN – MĀTES DIENA

Lai mamma būtu!

Alsundzniece, piecu bērnu mamma un piecu mazbērnu vecmāmiņa JANA ANIŅA 11. maijā svinēs 50 gadu jubileju. „Neticami, vai ne?” ar ierasti žilbinošo smaidu nosmej enerģiskā sievietē. Tā kā dzimšanas diena parasti sakrīt ar Mātes dienas koncertiem, šis laiks viņai ir divkārši svētki.

KAD VISS PLAUKST

Sarunas laikā smaidis no jubilāres sejas tikpat kā neizgaist. Par dzīves grūtumiem nerunājam, kaut arī to nav trūcis, – Jana kā jau dzīvesprieka un iedvesmas pārpilna, iedzimta suitene tos vienkārši izlaiž. Viņa dzimusi maijā – laikā, kad viss dabā plaukst un zied. Būt ziedošai jebkurā vecumā un par spīti visam, šķiet, ir viņas dzīves moto.

„30, 40, 50, 60 gadi... Jebkurā vecumā dzīve var uzplaukt, bet citā kvalitātē. Dzīvoju mūsdienīgi. Kad eju laukos darbos, es uzsienu lakatu kā kādreiz mūsu vecmāmiņas. Adu mazbērniņiem zeķītes, vestītes, kombinezoniņus, šuju sedziņas un vienlaikus rodu arvien ko jaunu. Nāku no lauksaimnieku dzimtas – laukos vienmēr bijis smagi jāstrādā, bet mani senči prata labi izskatīties. To no vecmāmiņas, no savas mammas mācījos, un maniem bērniem arī gribas skaistu mam-

mu. Taču galvenais jau nav izskats, bet – lai tā mamma būtu!”

BĒRNS – DIEVA SVĒTĪBA

Janai ir trīs nu jau pieauguši dēli: Jurģis (30), Krišs (27), Aleksis (22). Vecākajai meitai Martai Elizabetei ir 17, Elīnai Viktoriā – 13. „Pēc trešā puikas piedzimšanas nospriedu, ka meitas nav lemtas. Kad dēli apprecēsies, pieņemšu vedeklas kā savējās. Vecāmamma no tēva puses bija vieda sieviete. Maza būdama, sēdēju viņai blakus un klausījos stāstītajā. Viņa sacīja, ka katrs bērniņš nāk ar Dieva svētību: to nevar ne ielānot, ne aizliegt. Ja jau Dievs bērniņu sūta, es taču nevaru teikt, ka pietiek – šito man vairs nevajag!”

RAST PIEPILDĪJUMU

„Pati augu četru bērnu ģimenē pa vidu, bet biju pirmais mazbērns saviem vecvecākiem. Kad mammai jautāju, kāda biju bērni-

„Dzīve var uzplaukt jebkurā vecumā, bet citā kvalitātē,” teic daudz bērnu māmiņa un vecmāmiņa Jana Aniņa no Alsungas.

bā, viņa teica, ka man vajadzēja vienīgi kuplu kleitu, kas griežas, un skaļu mūziku, lai var dancot. Tā dzīve sākās un turpinās, tomēr jau no mazotnes nevarēju tikai dancot vien. Bija ģimenē jāpalīdz. Par dižām profesijām nesapņoju – biju tāds dabas bērns: man patika dzīvoties pa

plāvām un mežiem, arī mūzikas skolā iet. Vēlāk profesionālajā jomā gan parādījās nelielas amācības: Jelgavā strādāju laikraksta redakcijā reklāmas jomā, tad Rīgā izdevniecībā *MG Tops*, tad *Dienas žurnālos*. Bet, kad biju zināmu līmeni sasniegusi, sapratu, ka vajag ko citu. Vīram radās iespēja strādāt Norvēģijā, un es ar četriem bērniem braucu līdz – jaunākā meitiņa piedzima tur. Darīju dažādus darbus, bet īstu piepildījumu neatradu, vairāk laika pavadīju ar bērniem.”

VEDEKLĀM DAUDZ JAUTĀJUMU

Pirms nepilniem desmit gadiem Jana atgriezās dzimtajā Alsungā, izveidoja bioloģisko zemnieku saimniecību, kas joprojām ir viens no pamatdarbiem. Vīrs ar lielajiem dēliem palika Norvēģijā. Otrs darbs Janai ir Latvijas Samariešu apvienībā. Tur viņa sāka strādāt, jūtot vajadzību cilvēkiem palīdzēt, kad pašas lielie bērni bija aizgājuši savā dzīvē. Tagad aktīvā alsundzniece mācās arī par dūlu. Pamudinājums bija brīdis, kad dēli apņēma sievu, pieteicās mazuļi un atmiņā uzjundīja ne vienmēr tik gaišā grūtniecības un dzemdību pieredze, jo tolaik nebija speciālista, kas palīdzētu psiholoģiski. „Vedeklas nāca, zvanīja un lūdza palīdzību. Man var zvanīt kaut naktī.”

SPĒKS JĀROD SEVĪ

Kad pajautāju, vai daudz bērnu mātes mūsu valstī novērtētas pietiekami, Jana atkal atsmej: „Tur nav ko runāt – to neesmu jutusi. Reizēm tikai kāds skolotājs pasaka paldies. Laimes mirkli un spēks dzīvot jārod sevī pašā. Ja reiz izvēlējos ģimeni un bērnus, tad jāvar viņiem dot. Ne vienmēr gājis viegli – bijis arī kāds bargāks vārds jāpasaka, piedošana jāpalīdz. Daba ikvienai sievietei devusi mātes instinktus, bet neviena nepiedzimst par gatavu mammu, vīramāti, vecmāti. Ļoti daudz jāmacās, jāstrādā ar sevi, jo no malas neviens spēku neiedos. Jā, liktenis vai Dievs paņem pie rokas un ved dzīvei cauri, bet viss atkarīgs no tā, cik tu esi atvērts tam labajam. Pieci bērni – pilna istaba: vienam vajag ēst, otram padzerties, trešajam jāpalīdz mācīties un tā tālāk. Stāvu pie plīts, vāru kartupeļus un skaitu dzejoli, bērns sauc, lai lēnāk, jo nevarot paspēt pierakstīt. Nemitīgi atrodies tādā mutulī, domājot, kā saplānot, lai visus laikus aizvestu uz skolu, bērnu dārzu, treniņiem un pulciņiem. Bet man ne mirkli negribējās no tā mutuļa iet ārā. Tagad esmu priecīga, ka to pašu varu izjust ar mazbērniem, kaut nedēļas nogalē aizskrienot uz Norvēģiju.”

Dains Tāfelbergs,
Janas Aniņas arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

No 1. līdz 7. maijam Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā piedzimuši desmit mazuļi: Patrīcija, Demija, Tomass, Dāvids, Rajens, Rūdolfs un divi Oliveri, vēl ir puisītis un meitenīte, kuriem par vārda izvēli vecāki lemj.

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Aprīlī
Kuldīgas novadā
Aldis Viķis (1986)
Rolands Zeps (1963)
Ona Freidenfelde (1945)
Laima Mūrniece (1964)
Daiga Štrāle (1962)
Aivars Geislers (1934)
Jānis Avdjukevičs (1975)
Aldis Jēkabsons (1935)
Artis Sisenis (1957)
Zigurds Tomsons (1945)
Imants Kārlis Bedeicis (1933)
Arnīs Jūrševskis (1955)
Ausma Pavlova (1935)
Salomeja Aleksandravičiene (1941)
Silvija Vītola (1953)
Oskars Kārklīšs (1920)
Ziedons Grīnītis (1951)
Rīta Austrā Kalniņa (1931)
Marija Kurčanova (1940)

Edgars Pilskungs (1986)
Jānis Viķsnītis (1953)
Austrā Valija Igaune (1937)
Gunta Grīniņa (1951)
Juris Ozols (1976)
Jānis Lezdkalns (1944)
Jānis Lukjanovs (1962)
Jānis Rogozovs (1943)
Lilija Samoviča (1940)
Ludvikis Kulbergs (1935)
Dzintra Brūvele (1957)
Arnīs Dzenis (1949)
Uldis Kalnmans (1934)
Kārlis Veinbergs (1929)
Sanita Kuperšmite (1971)
Laimonis Dravnieks (1943)
Ilga Mirdza Belševica (1933)
Irēna Spura (1929)
Irma Švalbe (1938)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļas informācijas.)

RECEPTĒ

ZAĻAIS KOKTEILIS

Vajadzēs: vienu banānu, 300 ml augu piena, divas sauļas spinātu lapiņas un citu zaļumu, sauju godži ogu, 1 tējķ. čia sēklu.

Kā pagatavot. Visu liek blendera krūzē un sakuļ vieglā, atsvaidzinošā, veselīgā kokteīlī. Ja vēlaties, lai ir biezāks, banānu pirms kulšanas sasaldē.

Katrīna Spulniece-Aišpуре,
uztura speciāliste

DIVI PAR VIENU

Kas ir iedvesma?

Brīdis, kas jānotver aiz astes

Dana Tihomirova, Nīkrāces pagasta kultūras organizatore:

– Iedvesma ir ļoti gaistoša, tomēr tverama lieta. Vienu brīdi tā tev ir, tad atkal nav. Jācenšas šo brīdi notvert aiz astes, nelaist vaļā un cieši pie tā turēties. Kamēr tā ir, visi lielie kalni arī jāgāž. Kultūras darbiniekiem un visiem, kuri strādā radošajās sfērās, bez iedvesmas neviens darbiņš, manuprāt, neiet uz priekšu. Ir brīži, kad darbu kalni sastājušies, bet iedvesmas nav, un neko negribas. Bet tad tā nez no kurienes uzrodas. Dažreiz vajag vienkārši paskatīties laukā pa logu. Varbūt radio skan mīļākā dziesma vai kolēģis pasaka ko labu. Un iedvesma atkal rodas, lai var darbu kalniem pieķerties un izdarīt.

Manā darbā, pasākumus plānojot, rīkojot un idejas radot, iedvesma ir ļoti nozīmīga – bez tās nu nekādi. Neesmu nemaz uzķērusi, kas man to rada. Tās noteikti ir vērtīgas attiecības ar cilvēkiem, rīta saruna ar kolēģiem, pusdienas ģimenes lokā. Tāpat tā var būt pastaiga dabā, sevišķi tagad, kad ir brīnišķīgs laiks. Var apmeklēt vietas, kas tuvas, interesantas un mīļas. Satikt cilvēkus, ar kuriem esam uz viena viļņa. Tad iedvesma atnāk pati. Kad enerģijas līmenis nokritis pie mīnusa zīmes, dažreiz palīdz mūzikas klausīšanās, koncerti vai teātra izrādes.

Visi pasākumi, ko rīkoju, arī ir milzīgs iedvesmas avots turpināt darīt. Mums Nīkrācē bija koncerts Ukrainas atbalstam. Tas bija tik sirsniģis un pozitīvu emociju piepildīts, ka man atkal ir iedvesma jauniem darbiem.

Virzītājspēks, kas liek darboties

Artis Reimanis, Kuldīgas uzņēmējs, skaņu tehnikas pārzinātājs:

– Iedvesma ir stimulē darboties, dzīvesprieks un arī enerģija. Grūti pat vārdos to aprakstīt. Varu vienīgi padalīties ar to, kas ir mani iedvesmas avoti.

Braucu no rīta uz Rīgu un sapratu, ka viens no tiem ir daba. Brīdī, kad redzu skaistos, zaļos laukus un sauli, uzreiz ir dzīvesprieks un motivācija darboties. Rudenī, kad ir pelēkais un tumšais laiks, neko negribas. Bet pavasaris mudina iet uz noliktavu, skrūvēt, zāģēt un darboties. Tā teikt, baudīt dzīvi. Tāpat ļoti svarīgas ir attiecības ģimenē ar tuvākajiem cilvēkiem. Sievas sarūpētie pārsteigumi mani ļoti iedvesmo – tie rada enerģiju darboties ģimenes labā. Ģimene jau ir viens no galvenajiem iedvesmas avotiem. Kad esi viens, visbiežāk esi skumīgs. Bet rosīšanās ģimenē visiem kopā rada vēlmi dzīvot ar prieku.

Nešaubīgi iedvesmo arī panākumi biznesā. Ja klients novērtē, pat atalgojums vairs nav tik svarīgs, jo tieši novērtējums mani dzen uz priekšu. Gribas atkal uzražot ko jaunu vai izdarīt vēl labāk. Tas pats attiecas uz kolēģiem. Ja saņemu no viņiem atbalstu, rodas vēlme turpināt. Darbā biedri ir liels virzītājspēks. Ja kolektīvs ir nevis tāds panīcis, bet rada idejas, grib attīstīties, tas ļoti virza uz priekšu. Ja viņi man saka *Pērkam, būvējam!*, tas iedvesmo. Arī citu cilvēku atzinība ir svarīga. Piemēram, kad savu produkciju ievietoju sociālajos medijos un sveši cilvēki raksta, cik labi, ka Latvijā ko tādu rada, tas priecē un iedod jaunu enerģijas lādiņu. Tāpēc iedvesmu var gan atrast katrs pats, gan meklēt to apkārtējos cilvēkos.

Lāsma Veigelte
Danas Tihomirovas un Arta Reimaņa arhīva foto

NEDĒLAS VIEŠNA

Volejboliste, Kuldīgas Centra vidusskolas 10. klases audzēkne Kristiāna Muižarāja: „Biju pārsteigta, ka tieši man uzticēja pacelt valsts karogu skolas stadiona atklāšanā. Jutos satraukta, jo neko tādu nebiju darījusi.”

Saliedēta komanda – labs rezultāts

Volejbolistei KRISTIĀNAI MUIŽARĀJAI sezona ir beigusies, bet spēļu bijis daudz, jo viņa ar panākumiem spēlējusi gan Kuldīgas novada sporta skolas U17 un U19 grupas komandā, gan Latvijas U18 izlasē.

Kas pavasarī tev aktuāls?

Pagaidām pirmajā vietā noteikti ir skola, jo mācos Kuldīgas Centra vidusskolas 10. klasē, jākārto dažādi pārbaudījumi, mācību gads tuvojas beigām. Klasiskā volejbola sezona beigusies. Latvijas jaunatnes čempionātā U17 grupā izcīnījām sudraba medaļas, bet U19 grupā palikām ceturtais. Pārstāvu arī Latvijas izlasi.

Kad bija treniņi, mēģināju visu apvienot. Pēc skolas uzreiz gāju uz treniņiem, pēc tam braucu uz mājām Snēpelē un pildīju mājasdarbus. Pagaidām treniņos ir pārtraukums, tāpēc vairāk varu pievērsties skolai.

Pastāsti, kāda bija sezona!

Sākot ar septembri, Latvijas U18 izlase bija spēles kvalifikācijai Eiropas čempionātā. Šogad otrajā kārtā netikām. Pērn gan iekļuvām, un toreiz pavisam maz pietrūka, lai tiktu finālā. Daudz spēļu bija arī Latvijas jaunatnes čempionātā, jo spēlēju divās komandās.

Kurā izaicinājums lielāks?

Grūti pateikt, jo katra komanda ir citāda. Protams, ir tādas, pret kurām spēlēt ir vieglāk, un tādas, ar kurām cīnīties grūti.

Kāda ir tava pozīcija laukumā?

Izlasē esmu libero pozīcijā. U19 komandā esmu diagonālā spēlētāja, dažreiz otrā tempa uzbrucēja. U17 grupā spēlēju ceturtajā zonā. Pašai vairāk patīk libero pozīcija. Izlasē sākumā biju uzbrucēja. Bet ir meitenes, kuras uzbrukumā ir labākas, un, kad mani ielika libero pozīcijā, sapratu, ka tieši tajā spēlēt ir vieglāk un ērtāk. Taču Kuldīgas komandā man vairāk patīk būt diagonālajai spēlētājai. Manuprāt, šajā pozīcijā spēlēju brīvāk.

Dažreiz bumba lido lielā ātrumā. Vai rokas nesāp, tādu

uzņemot?

Nesāp (smejas). Kad sāku mācīties volejbolu spēlēt, tad gan mājās gāju ar sarkanām rokām. Bet tagad pilnīgi nekas.

Cik gadus tu spēlē?

Sanāk desmit. Uz treniņiem sāku iet, mācoties 1. klasē.

Kāpēc izvēlējies volejbolu?

Uz pirmo nodarbību aizveda tētis, jo arī viņš savulaik spēlēja volejbolu. Kad sāku iet 1. klasē, pēc skolas aizbraucu mājās, un nebija, ko darīt. Tētis sacīja, ka man ar kaut ko jānodarbojas, un aizveda uz volejbola treniņiem. Laikam jau iepatikās, jo sākumā spēlējām rotaļas. Pirmā trenere bija Inīta Šneidere, vēlāk un tagad – Ieva Ņečiporuka.

Kas tev šajā sportā patīk?

Komandas izjūta. Ja uz laukuma pārējās spēlētājas rāda, ka grib cīnīties, tad arī pašai ir lie-

lāks gribasspēks darīt pēc iespējas labāk. Izbraukuma spēlēs, kad nav jābūt laukumā, ar komandas biedrenēm forši pavadām laiku.

Ne vienmēr izdodas uzvarēt. Kā tikt tam pāri?

Ir jābūt arī zaudēt. Es domāju, ka mēs visai viegli tiekam zaudējumam pāri. Ja zaudēta spēle, kurā izdarīts viss iespējamais, tāpat jūtamies labi.

Kur vieglāk – mājās vai izbraukumā?

Esmu ievērojusi, ka mūsu komandai labāk iet izbraukuma spēlēs. Es pie vecāku klātbūtnes esmu jau pieradusi. Agrāk viņiem neļāvu nākt skatīties, jo satraukums lielāks. Ar laiku sapratu, ka viņi tāpat nāks (smejas), un tad pierod. Tagad vecāki ir lielākie atbalstītāji, brauc uz visām spēlēm. Manuprāt, komandai vairāk uzvaru ir izbraukumā, bet ir forši

Latvijas U18 volejbola izlase gatava spēlei. Kristiāna Muižarāja – pirmā no kreisās.

Latvijas jaunatnes čempionātā U17 grupā Kristiāna Muižarāja saņēma labākās spēlētājas balvu. Te kopā ar Latvijas Volejbola federācijas pārstāvi Kārli Volodinu un Kuldīgas novada sporta skolas direktoru Agri Kimboru.

Kristiāna (vidū) ar Latvijas izlasi Itālijā.

arī mājās uzspēlēt. U17 grupas finālspēles notika Kuldīgā, un atbalsts bija ļoti liels. Tas deva stimulu spēlēt vēl labāk un uzvarēt.

Vai nākotni vēlies saistīt ar volejbolu?

Pirms dažiem gadiem gribējās kļūt par profesionālu volejbolisti un pelnīt. Tagad vairāk domāju par studijām – tās izvīzās pirmajā plānā. Pēc skolas vēlos mācīties par fizioterapeiti. Protams, ja arī volejbolā kaut kas sanāktu, būtu tikai priecīga. Ja saņemtu piedāvājumu no kāda kluba ārzemēs, noteikti to izmantotu un mēģinātu.

Vai tev vairāk patīk klasiskais volejbols vai pludmales?

Laikam tomēr klasiskais –

to spēlēju jau daudzus gadus. Pludmales volejbolu spēlējam tikai vasarā, tad arī trenējamies. Runājot par klasiskā volejbola komandu, tā ir ļoti saliedēta. Ja tā nav, tad laukumā jūtamies citādi un spēle neiet.

Ar ko aizpildi brīvo laiku?

Man patīk pagulēt vai arī kaut kur aizbraukt. Sezonas laikā brīvdienās parasti jāpadara iekrājušies skolas darbi.

Vai arī māsa spēlē volejbolu?

Māsa ir jaunāka, bet viņa par volejbolu neinteresējas – viņai vairāk patīk zīmēt. Gaidu rudenī, tad mūsu ģimenei pievienosies brālītis. Mums būs 16 gadu starpība.

TELPU FUTBOLS

Nikeram – Latvijas čempionāta bronza!

Kuldīgas telpu futbola komanda *Nikers* Latvijas virslīgas čempionātā izcīnījusi 3. vietu. Tas komandai ir augstākais sasniegums.

Pirmajā spēlē, kas 1. maijā notika arēnā *Rīga*, kuldīdznieki uzvarēja komandu *Jēkabpils lūši/Ošukalns* ar 10:3. Otrā spēle notika 4. maijā Jēkabpilī, kur *Nikers* mājiniekus pieveica ar 4:2 un uzvarēja sērijā līdz divām uzvarām, virslīgā izcīnot 3. vietu.

Par Latvijas čempionāta bronza medaļām virslīgā cīnās Kuldīgas *Nikers* un *Jēkabpils lūši/Ošukalns*.

VIEGLATLĒTIKA

Otrajā kārtā vairāk nekā 60 dalībnieku

Seriāla *Kuldīgas apli* otrajā kārtā uz starta līnijas Krauļu priedēs stājušies 62 skrējēji. Nākamā kārtā notiks 15. maijā 17.30.

Ātrākie

Pirmajā grupā (2015. g. dzim. un jaunāki; 800 m) meitenēm Daniela Šterna (3:30), Letīcija Barinska (3:51), Eva Ziobrovska (3:59), zēniem Deniss Šterns (3:38), Markuss Jokubauskis (3:43), Kevins Ozoliņš (3:50).

Otrajā grupā (2012.–2014. g. dzim.; 1200 m) meitenēm Anna Ferstere (4:53), Keita Cīrule (5:13), Kate Maija Leimane

(5:28), zēniem Krišjānis Fersters (5:04), Enno Hillermanis (5:11), Arvis Mamis (7:23).

Trešajā grupā (2006.–2011. g. dzim.) jauniešiem (2400 m) Laura Ozoliņa (12:15), Sintija Neilande (12:49), Estere Šēle (13:25), jauniešiem (3600 m) Elvis Pelēkais (15:06), Lukass Hillermanis (15:11), Kristiāns Freijs (15:40).

Ceturtajā grupā (1985.–2005. g. dzim.) sievietēm

(3600 m) Zane Andersone (17:56), Sintija Gredzena (18:36), Ieva Lepse (19:24), vīriešiem (6000 m) Āris Brantevics (25:16), Gatis Neimanis (27:24), Gatis Zons (30:26).

Piektajā grupā (1984. dzim. un vecāki) veterāniem (2400 m) Ludmila Joce (11:54), Kristīne Stukule (12:05), Dace Traniņa (12:24), veterāniem (4800 m) Gatis Stība (20:45), Kaspars Stukuls (22:04).

FLORBOLS

Vislabāk veicies U15 grupā

Kuldīgas novada sporta skolas U9, U10, U12, U14 un U15 florbolisti sezonu pabeiguši, un pēdējās grupas spēlētāji tikuši vistālāk.

U9 un U10 grupas florbolisti trenējās un krāja sacensību pieredzi, kas lieti noderēs jaunajā sezonā. Šajā vecumā rezultāti netiek skaitīti – visas komandas apbalvotas ar kausu un medaļām.

U12 grupa spēlēja 2. divīzijā un ierindojās 8. vietā. Izslēgšanas spēlēs neizdevās iekļūt. Visā sezonā rezultatīvākie bija Gusts Lakstīgala (19 punktu), Roberts Sokolovskis un Aleksis Guntis Jāvālds (abiem astoņi).

U14 grupas komanda regulārajā turnīrā ierindojās 6. vietā. Mazliet nepaveicās ceturtdaļfinālā, jo pēc zaudējuma no tālākās cīņas bija jāizstājas. Rezul-

tatīvākie ir Jānis Plāts (57 p.), Oliveris Dvarons (37 p.) un Adrians Nesplāks (24 p.). J.Plāts starp visiem šī vecuma spēlētājiem ir trešais rezultatīvākais.

U15 komanda spēlēja 2. divīzijā, regulārajā turnīrā izcīnīja 4. vietu un iekļuva izslēgšanas spēlēs, kur zaudēja un tālāk netika. Resultatīvākie ir J.Plāts (45 p.), Ritvars Sinka (33 p.) un O.Dvarons (27 p.).

FUTBOLS

Ēdoles jaunieši rīko ielu turnīru

25. maijā 13.00 jauniešu klubs *Depo Ēdolē* aicina uz gada lielāko notikumu pagastā – ielu futbola kausa izcīņu.

Komandām jāpiesakās līdz 15. maijam, tālr. 26497964, vietu skaits ierobežots.

VOLEJBOLS

U13 grupā vistālāk tiek skrundenieki

Latvijas jaunatnes čempionāts beidzies Kuldīgas un Skrundas U13 grupas volejbolistiem.

Skrundenieki par 1.–16. vietu spēlēja Jēkabpilī. Pirmā komanda izcīnīja 9. vietu, otrā – 16. Abas trenē Kārlis Kliemanis. Tikmēr Kuldīgas sportisti par 17.–21. vietu spēlēja savās mājās un ierindojās 21. vietā (treneris Zigmunds Milzarājs).

U14 grupā Kuldīgas meitenēm sudrabs

Latvijas jaunatnes volejbola čempionāta U14 grupā sudraba godalgu izcīnījusi Kuldīgas novada sporta skolas meiteņu pirmā komanda.

Tajā spēlēja Paula Kaltņiece (saņēma labākās spēlētājas balvu), Reičēla Tobija, Marta Berķe, Aleksandra Bārde, Paula Rožkalna, Stefānija Kudrovska, Amanda Gulbe, Evija Slaktere, Rozālija Lindenbale, Viktorija Keita Naumane, Elīza Buka, Madara Kārklīņa, Anete Sedliņa, Elīna Hūne, trenere ir Ieva Leite. Uzvarēja vienaudzes no Daugavpils.

Sporta skolas otrā komanda spēlēja Cēsīs un ierindojās 12. vietā.

GALDA TENISS

Trīs sudraba godalgas

No Latvijas meistarsacīkstēm galda tenisā Nīcā Kuldīgas novada sporta skolas trenera Leonīda Temjaševa D grupas audzēkņi mājup pārveduši trīs sudraba medaļas.

Vienspēlēs meitenēm 2. vietu izcīnījusi Emma Ruska, viņas mātai Martai – 7. vieta. Emīlija Kalniņa ieguvusi 8., Diāna Golubeva – 12. vietu. Zēniem 10. vietā Artūrs Solmanis. Dubultspēlēs meitenēm 2. vietā E.Kalniņa pāri ar Amandu Augstkalni no Bauskas. Daļtājā 5.–8. vietā ierindojušās māsas Marta un Emma Ruskas. Jauktajās dubultspēlēs 2. vietā A.Solmanis un E.Ruska.

SKRUNDAS PILSĒTAS SVĒTKI

No zivīm līdz hokejam

11. maijā interesenti aicināti uz sporta pasākumiem Skrundas svētkos.

No 6.00 līdz 10.00 pie Ventas tilta – maksšķerēšanas sacensības *Skrundas dižloms*. Parka ielā no 11.00 līdz 14.00 varēs izmēģināt spēkus dartā, plankā, basketbola soda metienos un zolitē. Pie estrādes no 14.30 līdz 15.30 būs vīru laiks ar spēkavīru Daini Zāgeri. Estrādes parkā pie platformas 17.20 kopā varēs skatīties pasaules hokeja čempionāta spēli Latvija – Polija.

SPORTA KALENDĀRS

- 11.V 10.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Kurzemes čempionāts FUTBOLĀ U9 grupai.
- 11.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 12.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada čempionāts FLORBOLĀ.
- 14.V 10.00 Kuldīgas Centra vsk. stadionā (Mucenieku ielā 6) – skolēnu olimpiādes VIEGLATLĒTU sacensības.
- 15.V 17.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Latvijas jaunatnes čempionāts FUTBOLĀ U15 (A meistarības) grupā: Kuldīgas NSS – Real Pro Ikšķile.
- 18.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Stīgas kausa izcīņas 6. posms GALDA TENISĀ jauniešiem.
- 18.V 12.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Latvijas jaunatnes čempionāts FUTBOLĀ U13 elites grupā: Kuldīgas NSS – Liepāja.
- 18.V 12.00 Alsungas pamatskolas sporta zālē – Kuldīgas novada jaunatnes čempionāts BOKSĀ.
- 19.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 19.V 10.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Kurzemes čempionāts FUTBOLĀ U9 grupai.
- 19.V 16.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Latvijas jaunatnes čempionāts FUTBOLĀ U14 (B meistarības) grupā: Kuldīgas NSS – AFA Olaine.
- 24.V 14.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Latvijas jaunatnes čempionāts FUTBOLĀ U15 (B meistarības) grupā: Kuldīgas NSS – Valmiera.
- 24.V 19.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 25.V 10.00 V.Plūdoņa Kuldīgas vsk. stadionā (Piltenes ielā 25) – 3x3 BASKETBOLA turnīrs.
- 25.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 25.V 13.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) – Latvijas jaunatnes čempionāts FUTBOLĀ U13 elites grupā: Kuldīgas NSS – Jelgava.
- 31.V 19.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.

MUZEJU NAKTS

Atspulgu gaismā

Tradicionālās Muzeju nakts devīze **Kuldīgā šogad ir *Nakts atspulgā*, un apmeklētāji gaidīti 18. maijā no 19.00 līdz 24.00.**

Muzeja apkārtnē varēs tvert atspulgu radīto noskaņu, iejusties dīdžeja Ērika Vilerta diskotīmos, bērnus priecēs karuselis, greizie spoguļi, būs fotostūris,

kafejnīca, gaismas spēles uz balkona, radošas darbnīcas, varēs apskatīt pamatekspozīciju, izstādi *Plakāts – laikmeta liecinieks* un Ilonas Jahimovičas spoguļu kolekciju *Otrā pusē*. Ekskursija pa vecpilsētu kopā ar Ingrīdu Poli sāksies pie muzeja vārtiem 21.00.

KULDĪGĀ

Kultūras centrā 12.V 17.00 kamerkora *Rāte* Mātes dienas koncertā *Mīlestība* – Raimonda Paula dziesmas.

17.V 18.00 deju kolektīva *Stariņš* sezonas noslēguma koncerts.

19.V 17.00 *Atceries gan!* – grupas *Kopā reti esošu draugu organizācija* koncerts.

Kaļķu ielas kvartālā 25.V 17.00 mākslas studijas +A *Studio* atklāšana: ASV mākslinieku Kristīnas Molinas un Džonatana Traviesas darbi, 19.00 gruzīnu kantrimūziķis Šota Adamašvili, 21.30 dīdžejs Dubra (Kaspars Dabra).

Estrādē 11.V 12.00 Ģimenes diena

Lecam vasarā.

16.V novada bērnu daržu audzētāju Mazie dziesmu un deju svētki: 10.30 gājiens no Liepājas ielas līdz estrādei, 11.00 koncerts.

Koncertzālē Klavins Piano 11.V 19.00 Katrīnas Gupalo koncerts *Dziesmu vakars.*

18.V 20.00 komponista, pianista Edgara Raginska koncerts *Ventas medītācija.*

25.V 19.00 Aurēlijas Šimkus klavierkoncerts.

Vecajā rātsnamā līdz 20.V Rīgas Porcelāna muzeja izstāde *Fajanss.*

Mākslas namā 10.V 15.00 laikraksta *Kurzemnieks* un biedrības *Kursas raksti* rīkotā Eiropas Parlamenta deputātu kandidātu diskusija. Piedalīsies: Ināra Mūrniece (Nacionālā apvienība), Edgars Putra (*Apvienotais saraksts*), Jānis Lazdāns (*Jaunā Vienotība*), Reinis Uzulnieks (Zaļo un Zemnieku savienība), Artis Pabriks (*Latvijas attīstībai*).

Līdz 26.V galerijas *Rāmis* gleznu izstāde *Sonder.*

Bibliotēkā 10.V 17.00 diskusiju *Izglītība kā investīcija. Kā nezaudēt vēlmi iepazīt pasauli?* vadīs izglītības eksperte Inga Pāvula.

16.V 15.00 tikšanās ar rakstnieci Daci Rukšāni.

29.V 16.00 lasītāju klubs.

Līdz 30.IV Daiņa Tirradņa akmens rotas izstādē *Furors*, līdz 15.VII Kuldīgas modes dizaineres Jolantas Ozollapas gleznu izstāde *Ceļš uz mājām.*

Adatu fabrikā līdz 30.VI Ginta Rudziņa un Ievas Putniņas izstāde *Bezdomu puķes.*

Tirgū (Aizputes ielā) 24.V 16.00–21.00 savu lietu tirdziņš *Pavasara restarts.*

PAGASTOS

ALSUNGĀ

25.V pavasara svētki *Suitu lebedīks. Amatu mājā* 10.–12.V 11.00 tirdziņš *Izcel pārles Alšungā.*

Līdz 29.VI Lienes Bernātes izstāde *Fauna diendusa. Pauze. Senas glezanas.*

Kultūras namā 11.V 21.00 *Ballējama Alšungā*: spēlēs grupas *Liedags, Piemare, 4Kw.*

Ziedulejas estrādē 25.V 18.00 tautas deju kolektīvu koncerts *Ļauj ievām noziedēt*: TDA *Līgo*, VPKD *Līgo*, VPKD *Sen Līgo* (Rīga), *Godi* (Ikšķile), *Kuldīdznieks*, *Suiti* un *Dižsuiti*. Pirms tam 17.30 gājiens no kultūras nama.

ĒDOLĒ

Kultūras namā 24.V 14.00 gleznošana dabā kopā ar mākslinieci Inutu Dzērvi, piederumi būs.

Bibliotēkā maijā Inutas Dzērves gleznu izstāde *Ziedi.*

Pilī 16.VI 10.00 Emīla tirgus.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā 16.V 13.00 adīt pērļu maučus mācīs rokdarbniece Laila Jankovska.

Maijā Oļģerta Grūbes fotoizstāde.

KABILĒ

Saieta namā Sencis 12.V 14.00 koncerts *Mēs varam līdzās būt* kopā ar komponistu Uldi Marhileviču, ansambli *Skanete* un skolēnu ansambli. 18.V 13.00 senioru balle *Vasarsvētki Kabilē*, pieteikties līdz 10.V.

KURMĀLĒ

Pagastmājas zālē maijā izstāde *Radi no sirds*: Ilvas Knupkes un Veras Treimanis gleznavas.

Ē.Valtera piemiņas istabā 17.V 17.00 savu un Ē.Valtera dzeju lasīs Aina Šļisarenko, muzicēs Sanita Hofmane.

LAIDOS

Muižā 17.V 19.00 vokālo ansambļu koncerts *Lai sasaucamies, lai dziedam.* 25.V 12.00 Bērnu svētki: koncerts, piepūšamās atrakcijas, putu ballīte. **Bibliotēkā** maijā kopas *Čaupe* dalībnieces Lienes Zeidleres rokdarbu izstāde *Ceļojums zeķēs.*

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā 10.V 10.00 pasākums pirmsskolas bērniem *Es savai māmiņai.* 20.V 12.00 lasītāju klubs.

Maijā izstāde *Vecākā grāmata lasītāju plauktā.*

PADURĒ

Muižā 11., 18.V 12.00 ekskursija pa ēku, pieteikties pa tālr. 29640028.

Bibliotēkā 22.V 16.00 bērniem dabas glezniņu zīmēšana.

Maijā fotoizstāde *Mana skaistā Padure.*

RAŅĶOS

Pie pagasta pārvaldes 12.V 10.00 pavasara tirgus.

Bibliotēkā līdz 30.VI Dinas Kopštāles fotoizstāde *Kanādas mozaika*, maijā izstāde *Raņķu iedzīvotāju senākās grāmatas.*

RENDĀ

Kultūras namā 10.V 18.00 gongi un citi mūzikas instrumenti.

Pie kultūras nama 12.V 10.00 pavasara tirgus, muzicēs Māris Lembers.

Bibliotēkā 23.V 15.00 lasītāju klubs.

RUDBĀRŽOS

Pie kultūras nama 18.V 12.00 Ģimeņu diena *Kopā būt.* Komandā trīs līdz pieci cilvēki, pieteikties līdz 15.V. Līdz 30.VI Kuldīgas fotokluba *Divas upes* izstāde *Laikmeta liecības Rudbāržos nr. 2.*

Bibliotēkā līdz 28.VI izstāde *Sen, sen jau grāmatas bija.*

RUMBAS PAGASTĀ

Bibliotēkā 20.V 14.00 lasītāju klubs. 21.V 9.30 nodarbība ar Baibu Rozevsku.

Pārvaldes zālē līdz 28.VI Aijas Princes gleznavas.

Bukaišos 15.V 13.15 pasākums *Gardēži.*

SNĒPELĒ

Kultūras namā 10.V 19.00 Laura Valtera koncerts *Sirds silta sajūta.*

17.V 20.00 Kalvenes amatietreātra *Nebēda* izrāde *Viņa ir īstā, muterī.*

TURLAVĀ

Bibliotēkā no 13.V Aivitas Gucanes-Zeltītes ziedu kompozīciju izstāde *Priekam*, Novadnieku pagasta lietišķās mākslas pulciņa austie un šūtie darbi, Nataljas Jurkevičas darbu izstāde *Piejūras mājiņas.*

KINOAFIŠA Kultūras centra kinozālē (Piltenes ielā)

LATVIJAS FILMA

Juris Jurjāns. *Septiņas dienas ar gleznošanu, runāšanu, klusēšanu* (2024). Dokumentāla filma. Ilgums: 1 h 15 min. 16+.

14.V 19.50; 23.V 17.30.

Filma atklāj mākslinieka pasauli un vizuāli bagātu stāstu par brīvību mākslā, dzīves enerģiju un virtuozitāti. Par savu tēmu viņš izvēlas skaistumu un atsakās spēlēt pēc noteikumiem, kurus diktē vecums: turpina lietot grādīgus dzērienus, pīpēt cigārus, ik dienu ņem spieķi un mēro garo ceļu līdz darbnīcai pie savām otām.

CITAS FILMAS

Suns un kaķis (2024), Francija, Kanāda. Piedzīvojumu komēdija.

Ilgums: 1 h 26 min. 7+. 10.V 17.20; 15.V 19.30; 16.V 17.40; 21.V 17.30.

Izlutināta, sociālajos medijos slavena kaķene Dīva un asprātīgs ielu suns Čiči pazaudē saimniekus. Tie viens otru neieredz, taču kopā jādodas trakā ceļojumā no Monreālas uz Ņujorku, lai atgrieztos pie saimniekiem, kuri tos meklē. Latviešu valodā.

Back to Black (2024), Francija, Lielbritānija, ASV. Biogrāfiska drāma.

Ilgums: 2 h 03 min. 16+.

10.V 19.00; 22.V 19.50.

Stāsts par ebreju izcelsmes britu dziedātāju, piecu *Grammy* balvu ieguvēju Eimiju Vainhausu (1983–2011) no pusaudzes gadiem līdz pasaulslavenajam albumam *Back to Black* (*Atpakaļ pie melnā*), par neatkārtojamo radošo dzirksti, asprātību un atklātību, cenšoties izprast arī viņas dēmonus. Angliski ar subtītriem.

Marija Montesori (2023), Francija. Biogrāfiska drāma. Ilgums: 1 h 40 min. 12+.

14.V 17.50; 15.V 17.30; 16.V 19.20; 21.V 19.20.

1900. gads. No Parīzes uz Romu dodas slavena kurtizāne Lilī, lai noslēptu meitiņu Tīnu ar attīstības traucējumiem, kas mammas karjerai kļuvusi par traucēkli. Lilī iepazīstas ar ārsti Mariju Montesori, vienu no pirmajām sievietēm, kas Itālijā ieguvusi medicīnisko izglītību.

SKRUNDĀ

Tirgus laukumā 19.V 9.00 krāmu tirgus.

Pilskalna estrādē 23.V 16.00 bērnu deju svētki, piedalās Kuldīgas novada kolektīvi.

Vidusskolas stadionā 1.VI 10.00 sporta svētki *Heisā, hopsā – pulkā nāc un sportot sāc* Skrundas, Nīkrāces, Rudbāržu un Raņķu bērniem.

Skrundas svētki Esi viens no...

◆ 10. maijā

Ventas kalnā 10.00 pilsētas karoga pacelšana.

Kultūras namā 12.00 Skrundas vidusskolas pasākums Mātes un ģimenes dienai.

Kultūras nama mazajā zālē 16.00 Skrundas mākslas studijas darbi.

Estrādē 22.00 nakts orientēšanās *Skrundas leģendām pa pēdām*, īpašā viešņa – dziedātāja Katō (skrudniece Anna Zankovska).

◆ 11. maijā

Ventas krastā 6.00 sacensības makšķerniekiem *Skrundas dižloms*. **No Liepziedīņa līdz estrādei** 7.00–14.00 tirgus.

Estrādē 10.00 svētku atklāšana, 10.30 tautas deju koncerts, 11.00 bērnu un jauniešu nodarbes, 11.30 grupa *Audiovētra*, 12.30 bērnu popgrupa *Bums*, 13.30 dziedātājs Harijs

Joniškāns, 20.00 Ingus Ulmanis un grupa *Lādezers*, 23.00 balle ar grupu *Kraujas Band*.

Parka ielā 11.00 sports.

Pie estrādes 14.30 vīru laiks ar spēkavīru Daini Zāģeri.

Parkā pie platformas 12.00 Zemesardzes aktivitātes, 13.00 pavārs Uldis Brūders no rīta agrumā

saķertajam zivīm vārīs skrudniecekiem zupu, kuru ikvienam būs iespēja nobaudīt. 17.20 lielā hokeja skatīšanās.

Ventas krastā 16.00 laivu parāde.

Kultūras namā 18.00 Mūzikas akadēmijas horeogrāfijas nodaļas studenta Krišjāņa Bites diplomdarba koncerts *Cetrejādas saules*. Piedalās: *Mazā gilde*, TDA un VPKD *Līgo*, Rīgas Angļu ģimnāzijas un TDA *Līgo* bērnu un jauniešu studija.

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (235 EUR/paleta), klucīšus (115 EUR/1,3 m³ maiss). Sadarbojamies ar sociālajiem dienestiem. Uz vietas ražotnes veikalā var iegādāties arī mazākā apjomā. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 224 EUR par paleti. Ir pieejamas augstākās kvalitātes kokskaidu **GRANULAS**, 6 mm, 220 EUR par paleti. Tālr. 20331463.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU** un 3 m garu malku. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

SIA AJG plus pārdod sazāģētu lapkoku namaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU**, 42 EUR/berkubā. Zāģējam, skaldām pēc klienta vēlmēm. Sadarbojamies ar sociālo dienestu. Tālr. 26262343.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

DAŽĀDI

Meklēju cilvēku **DZĪVOKĻA UZKOPŠANAI** Kuldīgā. Nodrošinu dzīvesvietu. Tālr. 27458401 (Mārtiņš Bērziņš).

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsma dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā. Tālr. 25731315.

ARBORISTA PAKALPOJUMI: koku, ābeļu, dzīvzogu kopšana, noteku tīrīšana. Tālr. 24423644.

PLĀUJU, savācu zāli. Tālr. 25916221.

Zāles **PLĀUŠANA** ar trimmeri, strādājam arī brīvdienās. Cena pēc vienošanās. Tālr. 27157004.

PĒRK

Latviešu ģimene vēlas iegādāties **MEŽA ZEMI**, izcirtumus, jaunaudzes vai pieaugušu mežu. Interesē arī nelielas platības. Jānis, tālr. 29621515.

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzes, briestaudzes. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tālr. 25731315.

Par augstām cenām pērk cirsma, **MEŽA ĪPAŠUMUS**. Tālr. 27419409.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Nopirkšu jūsu **ĪPAŠUMU**, Andrejs. Tālr. 29666023.

SIA AIB/iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251.

Pērku **FOTOGRĀFIJAS**, stikla un porcelāna izstrādājumus, grāmatas, pastmarkas. Tālr. 29205049.

TRAUKUS, VĀZES, servīzes atlikumus. Braucu pakal, samaksa uz vietas. Tālr. 26213372.

Muzejs pērk **TRAUKUS, SERVĪZES**, nepilnas servīzes, vāzes, figūriņas, vecas mantas. Samaksa uz vietas. Tālr. 29247670.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenētraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIE-TOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

VĪNGLIEMEŽUS. Braucu pakal. Tālr. 24914134.

RAGUS, braucu klāt. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

IZNOMĀ

KOMERCTELPAŠ Kuldīgas centrā, Smiļšu ielā 10. Tālr. 29255560.

LĪDZJŪTĪBAS

*Smiļšu kalnā zem dzīvības priedēm
Nu darbi, rūpes un vasaras dus.*
/M.Losberga./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Malvīnei Kārklīnai, tēvu mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldība

*Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,
Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.*
/A.Skujiņa./
Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, VALDI URTĀNU mūžībā pavadot.
Bijušās kolēģes Centra vidusskolā:
Dzita, Anniņa, Silvija, Daiga

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst;
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*
/A.Straube./

Skumju brīdī esam kopā ar mūsu audzinātāju Aldu Urtāni, vīru VALDI mūžībā pavadot.
2002. gada izlaiduma klase

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bērzos un zvaigznēs.*
/O.Vācietis./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Marinai, vīru mūžībā pavadot.
Aija un Lilita

*Tālu gāju grūtu mūžu,
Daudz darbiņu padarīju;
Nu apsīka mani soļi
Baltā smiļšu kalniņā.*
/T. dz./

Ar smagu sirdi jūtām līdzī, ALFRĒDU FREIMANI mūžībā pavadot.
SIA Kuldīgas komunālie pakalpojumi

+

*Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji.
Lai nu viegli Zemes mātē
Pārkļāv tavu augumiņu.*
/T. dz./

Dzīlās sērās paziņojam, ka 91. gada vecumā 5. maijā mūža miegā aizmigusī **ĀRIJA MILDA JANSONE**.
Atvadīšanās notiks 11. maijā 13.00 Aizputes ielas kapličā, izvadīsim uz Kalna kapiem.
Māsa Veikla ar ģimeni

VĀRMES MEŽNIECĪBA

Katram, kam rūp mežs.

☎ 29232782

www.varmesmeznieciba.lv

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Strādāju arī caur **WhatsApp**.

Tel. pierakstam 26381988

Pienems Kuldīgā 14. un 28.05.

Sertifikāts Nr. 67

PĒRKAM

Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PĀRDOD
viegli uzstādāmas
dažādu izmēru polikarbonāta
un dažādu izmēru plēvju
SILTUMNĪCAS

Piegādāsim Tālr. 27848667

SIA Sky Forest
par augstām cenām iepērk
ozola, oša zāģbaļķus.

Tālr. 24005005.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā:
inta.jansone@kurzemnieks.lv!

VĀRDADIENAS

No 11. līdz 17. maijam

- 11. Milda (356), Karmena (141), Manfreds (18)
 - 12. Valija (1309), Ināra (6587), Ina (2535), Inārs (303)
 - 13. Irēna (5738), Irīna (1081), Ira (479), Iraīda (111)
 - 14. Krišjānis (1374), Elfa (70), Elvīta (216), Aivīta (257)
 - 15. Sofija (6067), Taiga (158), Arita (596), Airīta (191)
 - 16. Edvīns (1828), Edijs (1906)
 - 17. Herberts (226), Umberts (3), Dailis (137)
- Populārākie: Ināra un Edijs.**

Iemācījusies sadzīvot

Ināra Dvarone, kuldīdzniece, friziere:
 – Vārdu, visticamāk, izdomāja mamma. Domāju, tādēļ, ka 70. gados šādu un citus tam laikam populārus vārdus deva. Neteikšu, ka esmu sajūsmā, bet nu jau esmu apradusi. Par citu tomēr nekad neesmu domājusi. Jaunībā, šķiet, daudzas vārdamāšas nepazinu. Domāju, ka arī tagad vārds ir diezgan rets, jo mūsdienās to nevienai jaunai meitenei vairs neliek. Neatceros, ka kādreiz būtu nosaukta citā vārdā. Arī iesaukas man nav bijušas.

Amanda Gustovska
 Ināras Dvarones arhīva foto

JOKI

Pieteicos lekcijai *Kā neļaut sevi apmānīt.*
 Dārgi, bet ko darīt...

.....
 – Klau, kā sauc stāvokli, kad tavā dzīvē viss ir kārtībā?
 – Halucinācijas.

.....
 Tosts studentu kopmītnēs:
 – Pacelsim glāzes par tiem, kuri domā, ka mēs šobrīd mācāmies!

.....
 Ja smadzenes nesāk trenēt jau bērnībā, vēlāk dzīvē ar visu slodzi būs jātiek galā muskuļiem.

KURZEMES RADIO | IR TUR, KUR ESI TU

Kārlis Neimāns - Tripl-double
Andris Grīnvalds - Autotūras
Dace Bīdina - Rādītājs ceturtdienas laika ziņām pa galotni
Māris Dabulis - Apvēršamā stunda
Adelīna Anna Ziemele - Kāpēc FM
Māris Latzāns - Kāpēc FM
Dace Blāthēna - Radiokārtone
Aļiņš Būdžis - Pārskatāmā kumaša, Rokvārs ar Madoni, Pasaules aktuālāko dziesmu TOP20, Dienas TOP 20

Programmas:
 "Kāpēc FM", darba dienās 7:00-10:00, "Apsveikuma stunda", darba dienās 12:00-13:00, "Pēcpusdienas kumaša", no pirmdienas līdz ceturtdienai 16:00, "Saitājam pa pēdēm", katru mēnesi pēdējā otrdienā 18:00, "Triple-double", katru otro otrdienā 19:00, "Autotūras", trešdienā 17:00-18:00, "Rokvārs ar Madoni", trešdienā 18:00-20:00, "Nedēļa ceturtdienā", ceturtdienā 17:30, "Pasaules aktuālāko dziesmu TOP20", piektdienā 16:00, "Radiokārtone", piektdienā 18:00, "Naktis Ritmi kopā ar DJ El Harmony", piektdienā 22:00.

www.kurzemesradio.lv

Lasi mūs arī internetā:
www.kurzemnieks.lv

Ugunsdzēsēji gaida ciemos

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests 17. maijā visās daļās un posteņos rīko atvērto durvju dienu.

Tas notiek par godu Ugunsdzēsēju un glābēju dienai un tāpēc, ka ugunsdzēsībai Latvijā ir 159. gadadiena. No 9.00 līdz 19.00 mazus un lielus ugunsdzēsēji glābēji iepazīstinās ar savu ikdienu, parādīs depo un tehniku, ļaus pielaikt aizsargtērpu, atbildēs uz jautājumiem, atgādinās par drošību un pastāstīs, kā šo profesiju apgūt. Ģimenēm un individuālajiem apmeklētājiem nav jāpiesakās, bet grupām gan, lai visu dienu organizētu vienmērīgu plūsmu, skaidro preventīvas un sabiedrības informēšanas nodaļas vecākā inspektore Viktorija Gribuste.

LAIKA ZIŅAS

Dienas siltākas, naktis vēl var būt salna

Pēc pirmajām siltajām maija dienām, no ziemeļiem ieplūstot aukstam gaisam, šonedēļ kļuva ievērojami vēsāk. Naktīs temperatūra vietām noslīdēja zem nulles – trešdienas un ceturtdienas rītā lielā valsts daļā bija salna, dažviet stipra. Tāpēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs pirmo reizi izplatīja brīdinājumu par salnu.

Šogad pievienotas vairākas bīstamas parādības, par kurām iepriekš netika brīdināts: plūdi, salna, ultravioletais starojums, sausums, kūlas ugunsgrēku risks. Jaunā pieeja paredz sabiedrību, medijus, operatīvos dienestus un pašvaldības informēt ne tikai par prognozi, bet arī tās ietekmi.

Ļoti stipra salna neizturīgo augu sugām var radīt nopietnus bojājumus vai pat iznīcināt tos plašā teritorijā. Tādēļ vajadzīga augu aizsardzība, kas salnas ietekmi mazina: augus vajag apsegt vai vakarā laistīt. Trešdien bija dzeltenais, ceturtdien – oranžais brīdinājums. Madonā un Zosēnos fiksēts līdz –5,5 grādiem. Sasniegti vairāki 9. maija aukstuma rekordi, pārsvarā Vidzemē un Latgalē. Nacionālais auk-

stuma rekords palicis nepārspēts, jo 1999. gadā Zosēnos bija –6,5 grādi.

Kurzemei, lielākajai daļai Zemgales un Vidzemes rietumiem salna gājusi secen, jo debesis naktī bija apmākušās, risku mazināja neliels lietus. Rietumkurzemē pat bija gana silti: Liepājas pusē naktī turējās virs +5.

Šodien nokrišņi gaidāmi teju visā valstī, bet brīvdienas solās būt sausas, daudzviet skaidrosies. R vējš brīžiem būs brāzmais. Visvējainākā būs piektdiena – piekrastē brāzmas 15–17 m/s. Naktīs vairs nebūs tik vēsas, dažviet vēl salna zāles augstumā. Jaunā nedēļā lielākoties bez nokrišņiem, vējš lēns, un kļūs siltāk, atkal sasniedzot +20 grādus.

Viduskurzemē šodien smidzinošs lietus vien priekšpusdienā, tad skaidrosies, arī brīvdienās laiks pārsvarā sauss un saulains. Dienā līdz +15 grādiem, tomēr naktī uz svētdienu var būt ap nulli. Pārsvarā Z vējš, šodien brāzmās līdz 12 m/sek., pēc tam pierims. Nākamnedēļ siltāk kļūs gan dienās, gan naktīs, ceturtdien gaidāmi +20 grādi.

Daina Tāfelberga

DRUKĀTO laikrakstu var abonēt mūsu portālā www.kurzemnieks.lv.

Ir divas iespējas.

1. Abonēt tikai e-avīzi.
2. Vienlaikus ar e-avīzi pasūtīt drukāto avīzi, kas jums tiks atnesta pastkastītē.

Jānorāda, vai vēlaties ar TV un radio programmu vai bez tās. To var izdarīt, ieejot portālā un labajā augšējā stūrī nospiežot ikonu *Abonē*.
 Ja ir neskaidrības, var zvanīt pa tālr. 63324881.

